

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

26. märts 2018

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 112/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 112/02	Liidetud kohtuasjad C-360/15 ja C-31/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 30. jaanuari 2018. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State eelotsusetaotlused – Madalmaad) – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort <i>versus</i> X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV <i>versus</i> Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16) (Eelotsusetaotlus — Teenused siseturul — Direktiiv 2006/123/EÜ — Kohaldamisala — Artikli 2 lõike 2 punkt c — Elektrooniliste sideteenuste ja -võrkude hulgast väljajätmine — Artikli 4 punkt 1 — Mõiste „teenus“ — Kaupade jaemüük — III peatükk — Teenuseosutajate asutamisevabadus — Kohaldatavus puhtalt riigisisestes olukordades — Artikkel 15 — Hindamisele kuuluvad nõuded — Territoriaalsed piirangud — Planeering, mis keelab väiksemahuliste kaupade jaekaubanduse linnakeskusest väljaspool asuvates geograafilistes piirkondades — Linnakeskkonna kaitse — Elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste autoriseerimine — Direktiiv 2002/20/EÜ — Rahaline tasu, mida tasutakse seoses avaliku elektroonilise sidevõrgu seadmete paigaldamise õigusega)	2
2018/C 112/03	Kohtuasi C-261/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 1. veebruari 2018. aasta otsus – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd <i>versus</i> Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — ELTL artikkel 101 — Hindade kindlaksmääramine — Rahvusvahelise lennutransiidi teenused — Teenuste lõpphinda mõjutav hinnakujunduskokkulepe)	3

2018/C 112/04	Kohtuasi C-263/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 1. veebruari 2018. aasta otsus – Schenker Ltd versus komisjon (Apellatsioonkaebus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — ETL artikkel 101 — Hindade kindlaksmääramine — Rahvusvahelise lennutransiidi teenused — Teenuste lõpphinda mõjutav hinnakujunduskokkulepe)	3
2018/C 112/05	Kohtuasi C-264/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 1. veebruari 2018. aasta otsus – Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — ETL artikkel 101 — Hindade kindlaksmääramine — Rahvusvahelise lennutransiidi teenused — Teenuste lõpphinda mõjutav hinnakujunduskokkulepe)	4
2018/C 112/06	Kohtuasi C-271/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 1. veebruari 2018. aasta otsus – Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd versus Euroopa Komisjon (Apellatsioonkaebus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — ETL artikkel 101 — Hindade kindlaksmääramine — Rahvusvahelise lennutransiidi teenused — Teenuste lõpphinda mõjutav hinnakujunduskokkulepe)	4
2018/C 112/07	Kohtuasi C-106/17: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 31. jaanuari 2018. aasta otsus (Sąd Okręgowy w Szczecinie eelotsusetaotlus – Poola) – Paweł Hofsoe versus LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Artikli 11 lõike 1 punkt b ja artikli 13 lõige 2 — Kohtualluvus kindlustusajade puhul — Isikuline kohaldamisala — Mõiste „kahjustatud isik“ — Kindlustusvaldkonna ettevõtja — Erand)	5
2018/C 112/08	Kohtuasi C-625/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 3. novembril 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG	5
2018/C 112/09	Kohtuasi C-641/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht München (Saksamaa) 17. novembril 2017 – College Pension Plan of British Columbia versus Finanzamt München III	6
2018/C 112/10	Kohtuasi C-645/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 20. novembril 2017 – Emirates Airlines – Direktion für Deutschland versus Aylin Wüst, Peter Wüst	7
2018/C 112/11	Kohtuasi C-649/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 21. novembril 2017 – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. versus Amazon EU Sàrl	7
2018/C 112/12	Kohtuasi C-666/17 P: AlzChem AG 27. novembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 7. septembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-451/15: AlzChem AG versus komisjon	8
2018/C 112/13	Kohtuasi C-673/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 30. novembril 2017 – Planet49 GmbH versus Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.	9
2018/C 112/14	Kohtuasi C-681/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 6. detsembril 2017 – slewo // schlafen leben wohnen GmbH versus Sascha Ledowski	10
2018/C 112/15	Kohtuasi C-682/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 6. detsembril 2017 – ExxonMobil Production Deutschland GmbH versus Saksamaa Liitvabariik	11
2018/C 112/16	Kohtuasi C-688/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 8. detsembril 2017 – Bayer Pharma AG versus Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. ja Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.	12

2018/C 112/17	Kohtuasi C-690/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 8. detsembril 2017 – ÖKO-Test Verlag GmbH versus Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG	13
2018/C 112/18	Kohtuasi C-691/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari) 11. detsembril 2017 – PORR Építési Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	13
2018/C 112/19	Kohtuasi C-697/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 11. detsembril 2017 – Telecom Italia SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)	14
2018/C 112/20	Kohtuasi C-702/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 14. detsembril 2017 – Unareti SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico jt	15
2018/C 112/21	Kohtuasi C-709/17 P: Euroopa Komisjoni 18. detsembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda) 10. oktoobri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-435/15: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd versus Euroopa Komisjon	16
2018/C 112/22	Kohtuasi C-710/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 18. detsembril 2017 – CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa versus Comune di Tarvisio	16
2018/C 112/23	Kohtuasi C-712/17: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Itaalia) 20. detsembril 2017 – EN.SA. Srl versus Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso	17
2018/C 112/24	Kohtuasi C-715/17: 21. detsembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik	18
2018/C 112/25	Kohtuasi C-718/17: 22. detsembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari	19
2018/C 112/26	Kohtuasi C-719/17: 22. detsembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik	19
2018/C 112/27	Kohtuasi C-728/17 P: Euroopa Komisjoni 24. detsembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 13. oktoobri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-572/16, Brouillard versus komisjon	20
2018/C 112/28	Kohtuasi C-25/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okrazhen sad Blagoevgrad (Bulgaaria) 16. jaanuaril 2018 – Bryan Andrew Ker versus Pavlo Postnov, Natalia Postnova	21
2018/C 112/29	Kohtuasi C-33/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour du travail de Liège (Belgia) 18. jaanuaril 2018 – V versus Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants ja Securex Integrity ASBL	22
2018/C 112/30	Kohtuasi C-37/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 19. jaanuaril 2018 – Vueling Airlines SA versus Jean-Luc Poignant	23
2018/C 112/31	Kohtuasi C-43/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 24. jaanuaril 2018 – Compagnie d'entreprises CFE SA versus Région de Bruxelles-Capitale	24
2018/C 112/32	Kohtuasi C-51/18: 29. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik	25
2018/C 112/33	Kohtuasi C-61/18: 31. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Bulgaaria Vabariik	25
2018/C 112/34	Kohtuasi C-76/18: 6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik	26

2018/C 112/35	Kohtuasi C-77/18: 6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik . . .	27
2018/C 112/36	Kohtuasi C-79/18: 6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik . . .	28
Üldkohus		
2018/C 112/37	Kohtuasi T-74/16: Üldkohtu 8. veebruari 2018. aasta otsus – POA versus komisjon (Juurdepääs dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Määruse (EL) nr 1151/2012 alusel nimetuse registreerimise taotlust käsitlevad dokumendid — Komisjonilt pärinevad dokumendid — Liikmesriigist pärinevad dokumendid — Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõige 5 — Dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumine — Põhjendamiskohustus — Otsustamisprotsessi kaitsev erand — Kohtumenetlust kaitsev erand — Selle kontrolli ulatus, mida teostavad liidu institutsioon ja kohus liikmesriigi vastulause põhjenduste üle)	29
2018/C 112/38	Kohtuasi T-879/16: Üldkohtu 8. veebruari 2018. aasta otsus – Sony Interactive Entertainment Europe versus EUIPO – Marpefa (Vieta) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk Vieta — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Otsus, mis on tehtud selle tagajärjel, et Üldkohus on varasema otsuse tühistanud — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 65 lõige 6 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 72 lõige 6) — Kohtuotsuse seadusjõud)	30
2018/C 112/39	Kohtuasi T-118/17: Üldkohtu 8. veebruari 2018. aasta otsus – Institute for Direct Democracy in Europe versus parlament (Institutsiooniõigus — Euroopa Parlament — Otsus, millega poliitilisele sihtasutusele antakse 2017. aastal toetust ja nähakse ette 33 % suuruste eelmaksete tegemine toetuse maksimumsummast ning kohustuse anda eelrahastamisele pangagarantii — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Vastuvõetavus — Erapooletuse kohustus — Kaitseõigused — Finantsmäärus — Finantsmääruse kohaldamise eeskirjad — Määrus (EÜ) nr 2004/2003 — Proportsionaalsus)	30
2018/C 112/40	Kohtuasi T-759/16: Üldkohtu 23. jaanuari 2018. aasta määrus – Campailla versus Euroopa Liit (Kahju hüvitamise nõue — Institutsiooniõigus — Euroopa Liidu vastutus — Üldkohtu ja Euroopa Kohtu otsused — Üldkohtu poolt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jäetud hagi — Esindaja puudumisest tingitud vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jäetud apellatsioonkaebus — Ilmselgelt vastuvõetamatu hagi)	31
2018/C 112/41	Kohtuasi T-265/17: Üldkohtu 1. veebruari 2018. aasta määrus – ExpressVPN versus EUIPO (EXPRESSVPN) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk EXPRESSVPN — Absoluutne keeldumispõhjus — Muutmisenõue — Ainus nõue — Vastuvõetamatus)	32
2018/C 112/42	Kohtuasi T-14/18: 16. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Kreeka versus komisjon	32
2018/C 112/43	Kohtuasi T-19/18: 19. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Leedu Vabariik versus Euroopa Komisjon	33
2018/C 112/44	Kohtuasi T-20/18: 17. jaanuaril 2018 esitatud hagi – CV versus komisjon	34
2018/C 112/45	Kohtuasi T-26/18: 19. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Prantsusmaa versus komisjon	35
2018/C 112/46	Kohtuasi T-29/18: 19. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Planet versus komisjon	36
2018/C 112/47	Kohtuasi T-31/18: 20. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Izuzquiza ja Semsrott versus Frontex	36
2018/C 112/48	Kohtuasi T-33/18: 23. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Pracsis ja Conceptexpo Project versus komisjon ja EACEA	37
2018/C 112/49	Kohtuasi T-39/18: 25. jaanuaril 2018 esitatud hagi – VF versus EKP	38

2018/C 112/50	Kohtuasi T-52/18: 30. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Teollisuuden Voima <i>versus</i> komisjon	39
2018/C 112/51	Kohtuasi T-53/18: 31. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Saksamaa <i>versus</i> komisjon	40
2018/C 112/52	Kohtuasi T-58/18: 2. veebruaril 2018 esitatud hagi – Mahr <i>versus</i> EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)	41
2018/C 112/53	Kohtuasi T-59/18: 5. veebruaril 2018 esitatud hagi – Endoceutics <i>versus</i> EUIPO – Merck (FEMIVIA) .	42
2018/C 112/54	Kohtuasi T-67/18: 5. veebruaril 2018 esitatud hagi – Probelte <i>versus</i> komisjon	42
2018/C 112/55	Kohtuasi T-68/18: 7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Fränkischer Weinbauverband <i>versus</i> EUIPO (pudeli kuju)	44
2018/C 112/56	Kohtuasi T-69/18: 5. veebruaril 2018 esitatud hagi – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe ja CarePool Hannover <i>versus</i> komisjon	44
2018/C 112/57	Kohtuasi T-70/18: 7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Sonova Holding <i>versus</i> EUIPO (HEAR THE WORLD)	45
2018/C 112/58	Kohtuasi T-71/18: 8. veebruaril 2018 esitatud hagi – Itaalia <i>versus</i> komisjon	45
2018/C 112/59	Kohtuasi T-74/18: 6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Visi/one <i>versus</i> EUIPO – EasyFix (teabetahvel mootorsõidukitele)	47
2018/C 112/60	Kohtuasi T-75/18: 6. veebruaril 2018 esitatud hagi – MPM-Quality <i>versus</i> EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)	47
2018/C 112/61	Kohtuasi T-78/18: 9. veebruaril 2018 esitatud hagi – AB Mauri Italy <i>versus</i> EUIPO – Lesaffre et Compagnie (FERMIN)	48

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2018/C 112/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 104, 19.3.2018

Eelmised väljaanded

ELT C 94, 12.3.2018

ELT C 83, 5.3.2018

ELT C 72, 26.2.2018

ELT C 63, 19.2.2018

ELT C 52, 12.2.2018

ELT C 42, 5.2.2018

Käesolevad tekstid on kättesaadavad
EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (suurkoda) 30. jaanuari 2018. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State eelotsusetaotlused – Madalmaad) – College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort versus X BV (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV versus Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

(Liidetud kohtuasjad C-360/15 ja C-31/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Teenused siseturul — Direktiiv 2006/123/EÜ — Kohaldamisala — Artikli 2 lõike 2 punkt c — Elektrooniliste sideteenuste ja -võrkude hulgast väljajätmine — Artikli 4 punkt 1 — Mõiste „teenus“ — Kaupade jaemüük — III peatükk — Teenuseosutajate asutamisvabadus — Kohaldatavus puhtalt riigisisestes olukordades — Artikkel 15 — Hindamisele kuuluvad nõuded — Territoriaalsed piirangud — Planeering, mis keelab väiksemahuliste kaupade jaekaubanduse linnakeskusest väljaspool asuvates geograafilistes piirkondades — Linnakeskkonna kaitse — Elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste autoriseerimine — Direktiiv 2002/20/EÜ — Rahaline tasu, mida tasutakse seoses avaliku elektroonilise sidevõrgu seadmete paigaldamise õigusega)

(2018/C 112/02)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohtud

Hoge Raad der Nederlanden, Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort (C-360/15), Visser Vastgoed Beleggingen BV (C-31/16)

Kostjad: X BV (C-360/15), Raad van de gemeente Appingedam (C-31/16)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiivi 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul artikli 2 lõike 2 punkti c tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav haldustasudele, mille maksmise kohustuse tekkimine on seotud elektroonilisi sidevõrke ja -teenuseid pakkuvatele ettevõtjatele antud õigusega paigaldada avaliku elektroonilise sidevõrgu kaableid.
2. Direktiivi 2006/123 artikli 4 punkti 1 tuleb tõlgendada nii, et kaupade jaekaubandus on käsitatav „teenusena“ selle direktiivi kohaldamise seisukohast.
3. Direktiivi 2006/123 III peatüki sätteid, mis puudutavad teenuseosutajate asutamisvabadust, tuleb tõlgendada nii, et need on kohaldatavad ka olukorras, kus kõik asjassepuutuvad asjaolud leiavad aset ainult ühe liikmesriigi siseselt.

4. Direktiivi 2006/123 artikli 15 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole vastuolus kohaliku omavalitsusüksuse planeeringu tingimused, mis keelavad väiksemahuliste kaupade jaekaubanduse selle omavalitsusüksuse linnakeskusest väljaspool asuvates geograafilistes piirkondades, kui kõik selle direktiivi artikli 15 lõikes 3 sätestatud tingimused on täidetud, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 346, 19.10.2015.
ELT C 136, 18.4.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 1. veebruari 2018. aasta otsus – Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-261/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — ELTL artikkel 101 — Hindade kindlaksmääramine — Rahvusvahelise lennutransiidi teenused — Teenuste lõpphinda mõjutav hinnakujunduskokkulepe)

(2018/C 112/03)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Apellandid: Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd, Kühne + Nagel Ltd (esindajad: Rechtsanwalt U. Denzel, Rechtsanwalt C. Von Köckritz ja Rechtsanwalt C. Klöppner)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Dawes, H. Leupold ja G. Meessen)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Kühne + Nagel International AG, Kühne + Nagel Management AG, Kühne + Nagel Ltd (Uxbridge (Ühendkuningriik)), Kühne + Nagel Ltd (Shanghai (Hiina)) ja Kühne + Nagel Ltd (Hongkong (Hiina)) kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 251, 11.7.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 1. veebruari 2018. aasta otsus – Schenker Ltd versus komisjon

(Kohtuasi C-263/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — ELTL artikkel 101 — Hindade kindlaksmääramine — Rahvusvahelise lennutransiidi teenused — Teenuste lõpphinda mõjutav hinnakujunduskokkulepe)

(2018/C 112/04)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Schenker Ltd (esindajad: Rechtsanwalt F. Montag ja Rechtsanwalt M. Eisenbarth, advokaat F. Hoseinian)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Dawes, H. Leupold ja G. Meessen)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta Schenker Ltd kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 243, 4.7.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 1. veebruari 2018. aasta otsus – Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-264/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — ETL artikkel 101 — Hindade kindlaksmääramine — Rahvusvahelise lennutransiidi teenused — Teenuste lõpphinda mõjutav hinnakujunduskokkulepe)

(2018/C 112/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd (esindajad: *Rechtsanwalt F. Montag ja Rechtsanwalt M. Eisenbarth, advokaat F. Hoseinian*)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: A. Dawes, H. Leupold ja G. Meessen)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Jätta Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 243, 4.7.2016.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 1. veebruari 2018. aasta otsus – Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-271/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Konkurents — Keelatud kokkulepped — ETL artikkel 101 — Hindade kindlaksmääramine — Rahvusvahelise lennutransiidi teenused — Teenuste lõpphinda mõjutav hinnakujunduskokkulepe)

(2018/C 112/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd (esindajad: *solicitor S. Mobley, solicitor A. Stratakis ja solicitor A. Gamble*)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Bottka, G. Meessen ja P.J.O. Van Nuffel)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

2. Jätta Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG ja Panalpina China Ltd kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 243, 4.7.2016.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 31. jaanuari 2018. aasta otsus (Sąd Okręgowy w Szczecinie eelotsusetaotlus – Poola) – Paweł Hofsoe versus LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

(Kohtuasi C-106/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Kohtualluvus ning kohtuotsuste täitmine tsiviil- ja kaubandusajades — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Artikli 11 lõike 1 punkt b ja artikli 13 lõige 2 — Kohtualluvus kindlustusajade puhul — Isikuline kohaldamisala — Mõiste „kahjustatud isik“ — Kindlustusvaldkonna ettevõtja — Erand)

(2018/C 112/07)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Szczecinie

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja vastustaja apellatsioonimenetluses: Paweł Hofsoe

Kostja ja apellatsioonkaebuse esitaja: LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster AG

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 13 lõiget 2 koostoimes artikli 11 lõike 1 punktiga b tuleb tõlgendada nii, et neile sätetele ei või tugineda füüsiline isik – kelle majandus- või kutsetegevus seisneb muu hulgas kahjuhüvitise sissenõudmises kindlustusandjatelt nõude loovutamise lepingu alusel, mille ta on sõlminud liiklusõnnetuses kannatanuga –, et esitada kahjustatud isiku alalise elukoha järgse riigi kohtusse nõue õnnetuse põhjustanud isiku tsiviilvastutuskindlustuse andja vastu, kelle asukoht on muus liikmesriigis kui kahjustatud isiku alaline elukoht.

⁽¹⁾ ELT C 202, 26.6.2017.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 3. novembril 2017 – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

(Kohtuasi C-625/17)

(2018/C 112/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Finanzamt Feldkirch

Eelotsuse küsimus

Kas ELTL artiklis 56 jj sätestatud teenuste osutamise vabadusega ja/või ELTL artiklis 63 sätestatud kapitali ja maksete liikumise vabadusega on vastuolus liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette maksu krediidasutuse bilansimahult, kui seda maksu peab tasuma Austrias asutatud krediidasutus, kes teeb väljaspool Austriat pangatehinguid Euroopa Liidus asuvate klientidega, samal ajal kui Austrias asutatud krediidasutusel, kes krediidasutuste kontserni emaettevõtjana teeb sarnaseid tehinguid kontserni kuuluva väljaspool Austriat Euroopa Liidus asutatud krediidasutuse kaudu, kelle bilanss konsolideeritakse kontserni kuulumisest tulenevalt emaettevõtjana tegutseva krediidasutuse bilansiga, kõnealuse maksu tasumise kohustust ei ole, sest maks tuleb tasuda konsolideerimata (kontserni konsolideeritud finantsaruannetega hõlmamata) bilansimahult?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Finanzgericht München (Saksamaa) 17. novembril 2017 – College Pension Plan of British Columbia versus Finanzamt München III

(Kohtuasi C-641/17)

(2018/C 112/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht München

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: College Pension Plan of British Columbia

Vastustaja: Finanzamt München III

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artikli 63 lõikes 1 – koostoimes ELTL artikliga 65 – sätestatud kapitali vaba liikumisega on vastuolus liikmesriigi õiguskord, mis näeb ette, et mitteresidendist tööandjapensioni kogumisasutust, mis oma põhistruktuurilt sarnaneb Saksa pensionifondiga, ei vabastata dividendide kapitalitulumaksust, samas kui residendist pensionifondide saadavad dividendid ei suurenda üldse või suurendavad väga vähesel määral juriidilise isiku tulumaksu tasumise kohustust, sest neil on võimalus vähendada maksustatavat kasumit, arvates maksuotsuse menetluses maha eraldised pensionite maksmise kohustuse täitmiseks loodud reservi, ja selle tulemusel neutraliseeritakse tasutud kapitalitulumaks kas selle mahaarvamise või tagastamisega (kui juriidilise isiku tulumaksu tasumisele kuuluv summa on väiksem kui mahaarvatav summa)
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas ELTL artiklis 63 koostoimes ELTL artikli 64 lõikega 1 sätestatud kapitali vaba liikumise piiramine KStG § 32 lõike 1 punkti 2 alusel on lubatud kolmandate riikide suhtes, sest see on seotud finantsteenuste osutamisega?

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landgericht Frankfurt am Main (Saksamaa) 20. novembril 2017 –
Emirates Airlines – Direktion für Deutschland versus Aylin Wüst, Peter Wüst**

(Kohtuasi C-645/17)

(2018/C 112/10)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Emirates Airlines – Direktion für Deutschland

Vastustajad: Aylin Wüst, Peter Wüst

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004⁽¹⁾ artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et lennujaama ajutine sulgemine lennukiga maandumisel juhtunud õnnetuse tõttu kujutab endast erakorralist asjaolu?
2. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kas nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et lennujaama ajutine sulgemine kujutab endast erakorralist asjaolu ka siis, kui õnnetusse sattunud lennuk kuulus selle lennuettevõtja lennukiparki, kes tugineb lennujaama sulgemisest tingitud lennu hilinemise põhjendamisel erakorralisele asjaolule?

3. Juhul kui teisele küsimusele tuleb vastata jaatavalt:

Kas nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 5 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et ka juhul kui õnnetusse sattunud lennuk kuulus selle lennuettevõtja lennukiparki, kes tugineb lennujaama sulgemisest tingitud lennu hilinemise põhjendamisel erakorralisele asjaolule, „põhjustas“ rohkem kui kolme tunni pikkuse hilinemise lennuki saabumisel erakorraline asjaolu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT 2004, L 46, lk 1; ELT eriväljaanne 07/008, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 21. novembril 2017 –
Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale
Bundesverband e.V. versus Amazon EU Sàrl**

(Kohtuasi C-649/17)

(2018/C 112/11)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Kostja: Amazon EU Sàrl

Eelotsuse küsimused

Euroopa Liidu Kohtule esitatakse järgmised eelotsuse küsimused selle kohta, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta ⁽¹⁾ (ELT 2011, L 304, lk 64) artikli 6 lõike 1 punkti c:

1. Kas liikmesriigid võivad ette näha sellise sätte nagu tsiviilseadustiku rakenduseseaduse (Einführungsgesetz zum Bürgerlichen Gesetzbuch, edaspidi „EGBGB“) artikli 246a § 1 lõike 1 esimese lause punkt 2, mis kohustab kauplejat tegema kauglepingu sõlmimise korral tarbijale enne seda, kui tarbija annab lepingu sõlmimiseks nõustumuse, [mitte ainult olemasolu korral, vaid] alati teatavaks oma telefoninumbri?
2. Kas direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punkti c [saksakeelses versioonis kasutatud] väljend „gegebenenfalls“ („olemasolu korral“) tähendab, et kaupleja peab andma teavet vaid tema ettevõttes tegelikult olemasolevate sidevahendite kohta ja juhul, kui ta otsustab asuda sõlmima ka kauglepinguid, ei ole ta kohustatud võtma kasutusele uut telefoni- või faksinumbrit ega looma uut e-posti kontot?
3. Kui teisele küsimusele vastatakse jaatavalt:

Kas direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punkti c [saksakeelses versioonis kasutatud] väljend „gegebenenfalls“ („olemasolu korral“) tähendab, et kaupleja ettevõttes on juba olemas ainult sellised sidevahendid, mida kaupleja [lk 3] kauglepingute sõlmimise raames tarbijatega suhtlemiseks kindlasti ka tegelikult kasutab, või on tema ettevõttes olemas ka sellised sidevahendid, mida on kaupleja seni kasutanud üksnes muul otstarbel, näiteks ettevõtjate või asutustega ühendusse astumiseks?

4. Kas direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punktis c sisalduv sidevahendite loetelu, mis hõlmab telefoni, faksi ja e-posti, on lõplik või võib kaupleja kasutada ka muid sidevahendeid, mida ei ole viidatud sättes nimetatud, näiteks veebisuhtlust või tagasihelistamissüsteemi, kui see tagab võimaluse võtta kauplejaga kiiresti ühendust ja temaga tõhusalt suhelda?
5. Kas täites direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõikes 1 ette nähtud läbipaistvuse nõuet, mille kohaselt peab kaupleja tarbijale selgel ja arusaadaval viisil teatavaks tegema direktiivi 2011/83/EL artikli 6 lõike 1 punktis c nimetatud sidevahendid, on oluline see, et asjaomane teave esitatakse kiiresti ja tõhusalt?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 304, lk 64.

AlzChem AG 27. novembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kuues koda) 7. septembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-451/15: AlzChem AG versus komisjon

(Kohtuasi C-666/17 P)

(2018/C 112/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: AlzChem AG (esindajad: advokaat A. Borsos, abogado J. A. Guerrero Pérez)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada kohtuotsus;
- tühistada vaidlustatud otsus; ja
- mõista hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

1. Esimene väide: rikutud on õigusnormi ja tehtud on ilmne hindamisviga, kui kohaldati üldist eeldust erandi puhul, mis puudutab liidu uurimise eesmärkide kaitset:
  - komisjon on rikkunud õigusnormi, kui kohaldas üldist eeldust, et erand on kohaldatav olemasolevate konkreetsete ja määratletud dokumentidega tutvumise taotlustele;
  - komisjon on rikkunud õigusnormi käimasolevate uurimiste, mis puudutavad olemasolevate konkreetsete ja määratletud dokumentidega tutvumise taotlusi, eesmärgi kaitse osas;
  - komisjon on rikkunud õigusnormi ja teinud ilmse hindamisvea seoses sellise kõrgema avaliku huvi hindamisega, mille hulka kuulub tõhusa kohtuliku kaitse tagamine (põhiõiguste harta artikkel 47); ja
  - komisjon on rikkunud õigusnormi selles osas, mis puudutab dokumentidega tutvumise õiguse kohaldamist (Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikkel 42).
2. Teine väide: esitatud ei ole põhjendusi selle kohta, miks keelduti andmast õigust tutvuda mittekonfidentsiaalsete dokumentidega või tutvuda dokumentidega kohapeal.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 30. novembril 2017 – Planet49 GmbH versus Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

(Kohtuasi C-673/17)

(2018/C 112/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Planet49 GmbH

Kostja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas on tegemist kehtivalt antud nõusolekuga direktiivi 2002/58/EÜ⁽¹⁾ artikli 5 lõike 3 ja artikli 2 punkti f tähenduses koostoimes direktiivi 95/46/EÜ⁽²⁾ artikli 2 punktiga h, kui kasutaja peab nõusoleku andmisest keeldumiseks kustutama märgistuse eeltäidetud lahtrist, millega antakse luba teabe salvestamiseks või juurdepääs kasutaja lõppseadmes olevale teabele?
- b) Kas direktiivi 2002/58/EÜ artikli 5 lõike 3 ja artikli 2 punkti f rakendamisel koostoimes direktiivi 95/46/EÜ artikli 2 punktiga h on mingi erinevus selles, kas salvestatud ja kogutud teabe puhul on tegemist isikuandmetega?
- c) Kas eelotsuse küsimuses 1. a nimetatud asjaolude puhul on tegemist kehtivalt antud nõusolekuga määruse (EL) 2016/679⁽³⁾ artikli 6 lõike 1 punkti a tähenduses?

2. Millist teavet peab teenuseosutaja kasutajale andma direktiivi 2002/58/EÜ artikli 5 lõike 3 kohaselt esitatava selge ja arusaadava teabe raames? Kas siia hulka kuuluvad ka küpsiste toimimiskestus ja küsimus, kas kolmandatele isikutele antakse juurdepääs küpsistele?

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37; ELT eriväljaanne 13/029, lk 514).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31; ELT eriväljaanne 13/015, lk 355).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Bundesgerichtshof (Saksamaa) 6. detsembril 2017 – slewo // schlafen leben wohnen GmbH versus Sascha Ledowski

(Kohtuasi C-681/17)

(2018/C 112/14)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: slewo // schlafen leben wohnen GmbH

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Sascha Ledowski

Eelotsuse küsimused

ELTL artikli 267 alusel esitatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiivi 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ, ⁽¹⁾ artikli 16 punkti e ja vajaduse korral ka artikli 6 lõike 1 punkti k tõlgendamise kohta järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e tuleb tõlgendada nii, et seal nimetatud kaup, mis ei ole kõlblik tagasisaatmiseks tervisekaitse või hügieenilistel põhjustel, hõlmab ka selliseid esemeid (nagu madratsid), mis sihipärasel kasutamisel puutuvad küll kokku inimese kehaga, aga mida on kauplejal võimalik sobivate (puhastus)meetmetega uuesti kaubanduslikku seisukorda viia?
2. Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis
  - a) millistele tingimustele peab vastama kauba pakend selleks, et kaupa saaks pidada suletuks direktiivi 2011/83 artikli 16 punkti e tähenduses
  - ja
  - b) kas kaupleja peab enne tarbija sidumist lepinguga esitama direktiivi 2011/83 artikli 6 lõike 1 punkti k kohase teabe sel viisil, et ta viitab konkreetsele ostetavale esemele (käesolevas asjas madrats) ja selle eseme suletud pakendile ning märgib, et pakendi avamisel ei saa tarbija oma taganemisõigust enam kasutada?

⁽¹⁾ ELT 2011, L 304, lk 64.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgericht Berlin (Saksamaa) 6. detsembril 2017 –
ExxonMobil Production Deutschland GmbH versus Saksamaa Liitvabariik**

(Kohtuasi C-682/17)

(2018/C 112/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas käitis, milles toodetakse toodet, mille tootmine ei kuulu direktiivi 2003/87/EÜ ⁽¹⁾ I lisas loetletud tegevusalade hulka (nagu käesoleval juhul: väävli tootmine), ja mis ühtlasi tegutseb direktiivi 2003/87/EÜ I lisa kohaselt heitkogustega kauplemise süsteemi kuuluval tegevusalal „[k]ütuste põletamine käitistes, mille summaarne nimisoojusvõimsus on üle 20 MW“, on elektritootja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 3 punkti u tähenduses, kui selle käitise kõrvalrajatises toodetakse elektrit ka kõnealuse käitise jaoks ja (väike) osa toodetud elektrist suunatakse tasu eest avalikku elektrivõrku?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:

Kas juhul, kui esimeses küsimuses kirjeldatud käitis on elektritootja direktiivi 2003/87/EÜ artikli 3 punkti u tähenduses, võib kõnealusele käitisele eraldada lubatud heitkoguse ühikuid soojuse tootmise eest vastavalt komisjoni otsusele 2011/278/EL ⁽²⁾ ka siis, kui soojuse tootmine vastab otsuse 2011/278/EL artikli 3 punktis c sätestatud tingimustele, kuid ei kuulu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a lõike 1 kolmandas lõigus ning lõigetes 3 ja 4 loetletud tegevusalade hulka – heitgaaside põletamisest saadud soojus elektrienergia tootmiseks, kaugkütteks ja suure tõhususega koostootmiseks?

3. Juhul kui lubatud heitkoguse ühikute eraldamine kaebaja käitises toodetud soojuse eest tuleb kahele esimesele eelotsuse küsimusele antud vastuse kohaselt kõne alla:

Kas CO₂ puhul, mis paisatakse atmosfääri seoses maagaasi (happelise gaasi kujul) töötlemisega nn Clausi protsessi käigus seeläbi, et maagaasis püsivalt sisalduv CO₂ eraldatakse gaasisegust, on tegemist sellise heitega, mis komisjoni otsuse 2011/278/EL artikli 3 punkti h esimese lause tähenduses tekib artikli 3 punkti h alapunktis v nimetatud tegevuse tulemusel?

- a) Kas komisjoni otsuse 2011/278/EL artikli 3 punkti h esimese lause tähenduses võib tekkida CO₂ heide sellise tegevuse „tulemusel“, mille puhul toorainet püsivalt sisalduv CO₂ eraldatakse füüsiliselt gaasisegust ja paisatakse atmosfääri, ilma et seejuures toimuvat protsessi käigus tekiks täiendavalt süsinikdioksiidi, või seab nimetatud säte igal juhul tingimuseks, et atmosfääri paisatud CO₂ tekib tegevuse tulemusel esimest korda?
- b) Kas komisjoni otsuse 2011/278/EL artikli 3 punkti h alapunkti v tähenduses „kasutatakse“ süsinikku sisaldavat toorainet, kui nn Clausi protsessi käigus kasutatakse looduses esinevat maagaasi väävli tootmiseks ja seejuures paisatakse maagaasis püsivalt sisalduv süsinikdioksiid atmosfääri, ilma et maagaasis püsivalt sisalduv süsinikdioksiid osaleks protsessi käigus toimivas keemilises reaktsioonis, või seab mõiste „kasutamine“ igal juhul tingimuseks, et süsinik osaleb toimivas keemilises reaktsioonis või on selle jaoks tingimata nõutav?

4. Juhul kui kolmandale küsimusele tuleb vastata jaatavalt: Kui käitis, mis kuulub heitkogustega kauplemise süsteemi, vastab nii tingimustele, mille kohaselt tuleb moodustada soojuspõhise võrdlusaluse käitiseosa, kui ka tingimustele, mille kohaselt tuleb moodustada protsessihteite käitiseosa, siis millise võrdlusaluse põhjal toimub tasuta lubatud heitkoguse ühikute eraldamine? Kas õigusel saada lubatud heitkoguse ühikuid soojuspõhise võrdlusaluse põhjal on esimus õiguse ees saada lubatud heitkoguse ühikuid protsessihteite alusel või on õigusel saada lubatud heitkoguse ühikuid protsessihteite alusel, mille puhul on tegemist eriolukorraga, esimus soojuspõhise võrdlusaluse ja kütusepõhise võrdlusaluse ees?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/87/EÜ, millega luuakse ühenduses kasvuhoonegaaside saastekvootidega kauplemise süsteem ja muudetakse nõukogu direktiivi 96/61/EÜ, ELT 2003, L 275, lk 32; ELT eriväljaanne 15/07, lk 631.

⁽²⁾ Komisjoni 27. aprilli 2011. aasta otsus 2011/278/EL, millega määratakse kindlaks kogu liitu hõlmavad üleminekueeskirjad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2003/87/EÜ artikli 10a kohaste tasuta saastekvootide ühtlustatud eraldamiseks, ELT 2011, L 130, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Törvényszék (Ungari) 8. detsembril 2017 – Bayer Pharma AG versus Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. ja Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

(Kohtuasi C-688/17)

(2018/C 112/16)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bayer Pharma AG

Kostjad: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt. ja Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (¹) artikli 9 lõikes 7 kasutatud väljendit „kohane hüvitis“ tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigid peavad kehtestama poolte vastutust ning hüvitise suurust ja maksmise viisi käsitlevad materiaalõigusnormid, mille alusel liikmesriikide kohtud võivad anda korralduse, et hageja hüvitaks kostjale kahju, mis on tekitatud selliste meetmetega, mille kohus hiljem tühistas või mis muutusid hiljem hageja teo või tegevusetuse tõttu kehtetuks, või juhtudel, mil kohus hiljem tuvastas, et intellektuaalomandi õiguse rikkumist või rikkumise ähvardust ei olnud?
2. Kui vastus esimesele eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas selle direktiivi artikli 9 lõikega 7 on vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm, mille alusel selles direktiivi sättes ette nähtud hüvitamisele tuleb kohaldada tsiviilvastutust ja hüvitamist käsitlevaid liikmesriigi üldnorme, mille alusel ei kohusta kohus hagejat hüvitama kahju, mis on tekitatud sellise ajutise meetmega, mis hiljem osutus patendi tühistuse tõttu alusetuks, ja mis tekkis seetõttu, et kostja ei toiminud nii, nagu on asjaomases olukorras üldjuhul ootuspärane, või mille tekkimise eest vastutab samal põhjusel kostja, tingimusel et hageja on ajutist meedet taotledes toiminud nii, nagu võib niisuguses olukorras üldjuhul eeldada?

⁽¹⁾ ELT 2004, L 157, lk 45; ELT eriväljaanne 17/02, lk 32.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberlandesgericht Düsseldorf (Saksamaa) 8. detsembril 2017 –
ÖKO-Test Verlag GmbH versus Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG**

(Kohtuasi C-690/17)

(2018/C 112/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja, vastustaja apellatsioonimenetluses ja vastuapellatsioonkaebuse esitaja: ÖKO-Test Verlag GmbH

Kostja, apellatsioonkaebuse esitaja ja vastustaja vastuapellatsioonkaebuse menetluses: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Eelotsuse küsimused

1. Kas kaubamärgiomaniku õigusi rikkuv üksikkaubamärgi kasutamine määruse nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 9 lõike 1 teise lause punkti b (või määruse nr 2017/1001⁽²⁾ vastava sätte) või direktiivi 2008/95⁽³⁾ artikli 5 lõike 1 teise lause punkti a tähenduses esineb juhul, kui

- üksikkaubamärk on kantud kaubale, mille jaoks üksikkaubamärk ei ole kaitstud,
- üldsuse arvates on kolmanda isiku poolt kaubale kantud üksikkaubamärk niinimetatud testipitser selles tähenduses, et kuigi kauba tootis ja lasi turule kolmas isik, keda kaubamärgi omanik ei kontrolli, on kaubamärgi omanik selle kauba teatavaid omadusi testinud ja andnud neile testipitseril märgitud hinnangu,
- ja üksikkaubamärk on muu hulgas registreeritud „tarbijate teavitamiseks ja nõustamiseks kaupade ja teenuste valimisel, eelkõige testide ja uuringute ning kvaliteedikontrolli tulemusi kasutades“?

2. Kui Euroopa Kohus leiab, et esimesele küsimusele tuleb vastata eitavalt, siis

kas õigusi rikkuv üksikkaubamärgi kasutamine määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 teise lause punkti c ja direktiivi 2008/95 artikli 5 lõike 2 tähenduses esineb juhul, kui

- üksikkaubamärk on tuntud ainult (esimeses küsimuses täpsustatud) testipitserina ja
- kolmas isik kasutab üksikkaubamärki testipitserina?

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus (EL) nr 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. oktoobri 2008. aasta direktiiv 2008/95/EÜ kaubamärke käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (ELT 2008, L 299, lk 25).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungari)
11. detsembril 2017 – PORR Építési Kft. versus Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Kohtuasi C-691/17)

(2018/C 112/18)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: PORR Építési Kft.

Vastustaja: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ sätteid, eelkõige proportsionaalsuse, neutraalse maksustamise ja tõhususe põhimõtteid, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi maksuhalduri praktika mitte võimaldada – ka juhul, kui ei ole tegemist maksupettusega – maksu sissenõudmisel sisendkäibemaksu mahaarvamisõigust, mida saab kasutada tavapärase maksustamiskorra kohaselt väljastatud käibemaksuarve alusel, põhjendusel, et õige oleks olnud väljastada arve, mis on seotud pöördmaksustamiskorra kohaselt toimunud tehinguga, ning enne mahaarvamisõigusest ilma jätmist
  - ei uurita, kas arve väljastaja saab tagastada arve saajale alusetult tasutud käibemaksu ning
  - ei uurita, kas arve väljastaja saab seaduslikult (liikmesriigi õiguse raames) seda parandada ja korrigeerida ning saada sellisel viisil maksuhaldurilt selle alusetult tasutud maksu tagastuse?
2. Kas direktiivi 2006/112/EÜ sätteid, eelkõige proportsionaalsuse, neutraalse maksustamise ja tõhususe põhimõtteid, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi maksuhalduri praktika mitte võimaldada maksu sissenõudmisel sisendkäibemaksu mahaarvamisõigust, mida saab kasutada tavapärase maksustamiskorra kohaselt väljastatud käibemaksuarve alusel, põhjendusel, et õige oleks olnud väljastada arve, mis on seotud pöördmaksustamiskorra kohaselt toimunud tehinguga, mille kohaselt maksu sissenõudmisel ei ole ette nähtud, et arve saajale tagastatakse alusetult tasutud maks, kuigi arve väljastaja on arvetelt käibemaksu riigieelarvesse tasunud?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 11. detsembril 2017 – Telecom Italia SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

(Kohtuasi C-697/17)

(2018/C 112/19)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Telecom Italia SpA

Vastustajad: Ministero dello Sviluppo Economico, Infrastrutture e telecomunicazioni per l'Italia SpA (Infratel Italia SpA)

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 2014/24/EL⁽¹⁾ artikli 28 lõike 2 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et piiratud hankemenetluses peavad eelkvalifitseeritud ettevõtjad ja pakkumuse esitavad ettevõtjad olema õiguslikult ja majanduslikult täiesti samad isikud, ning täpsemalt, kas seda sätet tuleb tõlgendada nii, et leping, mis on sõlmitud kaht eelkvalifitseeritud ettevõtjat kontrollivate valdusühingute vahel ajal, mis jääb taotlejate eelkvalifitseerimise ja pakkumuste esitamise vahele, on selle sättega vastuolus, kui: a) sellise lepingu eesmärk ja tagajärg on (muu hulgas) ühinemine sel teel, et üks eelkvalifitseeritud ettevõtja liidetakse teise eelkvalifitseeritud ettevõtjaga (tehing, mille jaoks Euroopa Komisjon on muide loa andnud); b) ühinemise tagajärjed kujunesid välja pärast seda, kui ühendav ettevõtja oli pakkumuse esitanud (mistõttu ei olnud tema koosseis pakkumuse esitamise ajal teistsugune kui eelkvalifitseerimise ajal); c) selle tulemusel ühendatud ettevõtja (kelle koosseis ei olnud pakkumuste esitamise lõppkuupäevaks muutunud) otsustas aga piiratud hankemenetluses osalemata jätta, tõenäoliselt vastavalt valdusettevõtjate vahel sõlmitud lepingus ette nähtud lepingulisele programmile?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT L 94, lk 65).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 14. detsembril 2017 – Unareti SpA versus Ministero dello Sviluppo Economico jt

(Kohtuasi C-702/17)

(2018/C 112/20)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Unareti SpA

Vastustajad: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico – Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri – Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie, Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Eelotsuse küsimus

Konkreetselt palutakse Euroopa Kohtul teha kindlaks, kas eelviidatud liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette, et endistele kontsessioonäridele ette nähtud hüvitiste suuruse kindlaksmääramise kriteeriume kohaldatakse tagasiulatuvalt, nii et see mõjutab varem kokku lepitud suhteid, on nende põhimõtete ja õigusnormidega vastuolus, või kas sellist kohaldamist õigustab – muu hulgas proportsionaalsuse põhimõtet silmas pidades – vajadus kaitsta muid üle-euroopalise tähtsusega avalikke huve, mis on seotud vajadusega võimaldada kõnealuse turu konkurentsitingimuste paremat kaitset koos suurema kaitsega selle teenuse tarbijatele, keda endistele kontsessioonäridele ette nähtud summade suurenemine võiks kaudselt mõjutada.

**Euroopa Komisjoni 18. detsembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (seitsmes koda)
10. oktoobri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-435/15: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd versus
Euroopa Komisjon**

(Kohtuasi C-709/17 P)

(2018/C 112/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: J.-F. Brakeland, A. Demeneix, M. França)

Teised menetlusosalised: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd, European Bicycle Manufacturers Association

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu 10. oktoobri 2017. aasta otsus kohtuasjas T-435/15: Kolachi Raj Industrial (Private) Ltd vs. komisjon, jätta rahuldamata esimeses kohtuastmes esitatud nõue ja mõista kohtukulud välja apellandilt;

või teise võimalusena

— saata asi tagasi Üldkohtusse uuesti läbivaatamiseks; otsustada esimese kohtuastme ja apellatsiooniaseme kohtukulude jaotus edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Komisjoni apellatsioonkaebus on esitatud Üldkohtu 10. oktoobri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-435/15. Selle kohtuotsusega tühistas Üldkohus Kolachi Raj'i puudutavas osas komisjoni 18. mai 2015. aasta rakendusmääruse (EL) 2015/776⁽¹⁾, millega laiendatakse nõukogu määrusega (EL) nr 502/2013 Hiina Rahvavabariigist pärit jalgrataste impordi suhtes kehtestatud lõplikku dumpinguvastast tollimaksu Kambodžast, Pakistanist ja Filipiinidelt lähetatud jalgrataste impordile, olenemata sellest, kas päritolumaana on deklareeritud Kambodža, Pakistan või Filipiinid või mitte.

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab komisjon ühe väite.

Komisjoni seisukoht on, et Üldkohus tõlgendas valesti dumpinguvastase algmääruse artikli 13 lõike 2 punkti b. Esiteks võttis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses algmääruse artikli 13 kohaldamisel ja selle määruse artikli 13 lõike 2 punktis b oleva sõna „pärinevad“ tõlgendamisel ekslikult kasutusele päritolureeglid. Teiseks eksis Üldkohus, piirates need tõendid, mida komisjon võib kasutada selleks, et tõendada osade „pärinemist“ dumpinguvastaste meetmetega hõlmatud riigist. Komisjon leiab, et tõlgendus, mida Üldkohus kasutas, ei ole kooskõlas algmääruse artikli 13 sõnastuse, konteksti ja eesmärgiga ega Euroopa Kohtu praktikaga, mis käsitleb meetmetest kõrvalehoidmist.

⁽¹⁾ ELT 2015, L 122, lk 4.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 18. detsembril 2017 – CCC – Consorzio
Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa versus Comune di Tarvisio**

(Kohtuasi C-710/17)

(2018/C 112/22)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: CCC – Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Vastustaja: Comune di Tarvisio

Eelotsuse küsimus

Kas selline õigusnorm nagu 16. aprilli 2006. aasta seadusandliku dekreeedi nr 163 artikli 53 lõige 3, mis lubab ettevõtjal osaleda koos pakkumuses „nimetatud“ projekteerijaga, kes ei ole pakkuja ega või seega liikmesriigis valdava kohtupraktika kohaselt ise teiste üksuste pädevusele tuginemise institutsiooni kasutada, on 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/18/EÜ⁽¹⁾ artikliga 48 kooskõlas?

⁽¹⁾ Euroopa parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia (Itaalia)
20. detsembril 2017 – EN.SA. Srl versus Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia
Ufficio Contenzioso**

(Kohtuasi C-712/17)

(2018/C 112/23)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Commissione Tributaria Regionale per la Lombardia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: EN.SA. Srl

Vastustaja: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso

Eelotsuse küsimus

Kas siis, kui tegemist on tehingutega, mida loetakse näilikeks, kuid mis ei ole põhjendanud riigile kahju ega andnud maksumaksjale mingit maksueelist, on liikmesriigi õigusnormid, mis on sätestatud Vabariigi Presidendi 26. oktoobri 1972. aasta dekreeedi nr 633 artiklis 19 („Mahaarvamine“) ja artikli 21 lõikes 7 („Tehingute kohta arvete koostamine“) ning 18. detsembri 1997. aasta seadusandliku dekreeedi nr 471 artikli 6 lõikes 6 („Tehingute dokumenteerimise, kirjendamise ja määratlemise kohustuste rikkumine“), kooskõlas Euroopa Kohtus välja töötatud ühenduse käibemaksupõhimõtetega, kui liikmesriigi õigusnormide samaaegne kohaldamine toob kaasa:

- soetaja tasutud maksu mahaarvamiseõiguse korduva äravõtmise seoses iga vaidlusaluse tehinguga, kusjuures tegemist on sama isiku ja sama maksustatava summaga;
- maksu kohaldamise võõrandaja suhtes ning selle tasumise tema poolt (ilma võimaluseta alusetult tasutud summasid tagasi nõuda) seoses neile tehingutele vastavate müügitehingutega, mida käsitatakse samuti näilikenä;
- ostutehingute pealt tasutud ja mahaarvamatuks tunnustatud maksusummaga võrduva trahvi kohaldamise?

21. detsembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik**(Kohtuasi C-715/17)**

(2018/C 112/24)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: A. Stobiecka-Kuik, G. Wils)*Kostja:* Poola Vabariik**Hageja nõuded**

- tuvastada, et kuna Poola Vabariik ei ole regulaarselt, või vähemalt iga kolme kuu tagant teatanud nende taotlejate vastavat arvu, kelle saab alates 16. märtsist 2016 kiiresti tema riigi territooriumile ümber paigutada, siis on Poola Vabariik rikkunud nõukogu otsuse (EL) 2015/1523 artikli 5 lõikest 2 ja nõukogu otsuse (EL) 2015/1601 artikli 5 lõikest 2 tulenevaid kohustusi ning järelikult ümberpaigutamisega seotud ülejäänud kohustusi, mis on ette nähtud nimetatud otsuste artikli 5 lõigetes 4–11;

- mõista kohtukulud välja Poola Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Erakorralistes olukordades ajutine ümberpaigutamise süsteem kehtestati nõukogu 2015. aasta septembris vastu võetud kahe otsusega, nimelt nõukogu otsusega (EL) 2015/1523⁽¹⁾ ja nõukogu otsusega (EL) 2015/1601⁽²⁾, millega liikmesriigid kohustusid rahvusvahelist kaitset vajavaid isikuid Itaaliast ja Kreekast ümber paigutama.

Nõukogu otsused kohustasid liikmesriike pakkuma iga kolme kuu tagant kohti võimalikuks ümberpaigutamiseks, et tagada tõhus ja korrakohane ümberpaigutamismenetlus. Kuigi peaaegu kõik ülejäänud liikmesriigid tegid toiminguid, et ümberpaigutamisega seotud vastavaid kohustusi täita, ei ole Poola ühtegi ümberpaigutamist korraldanud ja alates 2015. aasta detsembrist ühtegi ümberpaigutamiseks sobivat kohta välja pakkunud.

Komisjon alustas 16. juunil 2017 Poola suhtes liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlust.

Kuna komisjoni selle liikmesriigi vastus ei rahuldanud, otsustas ta alustada liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse järgmist etappi, ja saatis Poola Vabariigile 26. juulil 2017 põhjendatud arvamuse.

Komisjon pidas ka põhjendatud arvamusele antud vastust puudulikuks ja ta otsustas seetõttu esitada Poola Vabariigi vastu seoses ümberpaigutamisega tema õiguslike kohustuste rikkumise tõttu hagi Euroopa Liidu Kohtule.

⁽¹⁾ Nõukogu 14. septembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/1523, millega kehtestatakse rahvusvahelise kaitse valdkonnas ajutised meetmed Itaalia ja Kreeka toetamiseks (ELT L 239, 15.9.2015, lk 146).

⁽²⁾ Nõukogu 22. septembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/1601, millega kehtestatakse rahvusvahelise kaitse valdkonnas ajutised meetmed Itaalia ja Kreeka toetamiseks (ELT L 248, 24.9.2015, lk 80).

22. detsembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari**(Kohtuasi C-718/17)**

(2018/C 112/25)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: A. Tokár ja G. Wils)*Kostja:* Ungari**Hageja nõuded**

Komisjon palun oma 22. detsembril 2017 esitatud hagi Euroopa Kohtul

- tuvastada, et kuna Ungari ei ole korrapäraselt ja vähemalt iga kolme kuu tagant avaldanud nende taotlejate arvu, keda saab kiiresti tema territooriumile ümber paigutada, siis on ta rikkunud oma kohustusi, mis tulenevad nõukogu otsuse (EL) 2015/1601 artikli 5 lõikest 2, ja seega teisi ümberpaigutamise seotud kohustusi, mis on kehtestatud eelmainitud nõukogu otsuse artikli 5 lõigetes 4-11;
- mõista kohtukulud välja Ungarilt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu võttis septembris 2015 vastu hädaolukorras ümberpaigutamise esialgse programmi kahes otsuses, nimelt otsusega (EL) 2015/1523 ⁽¹⁾ ja otsusega (EL) 2015/1601 ⁽²⁾, mille alusel liikmesriigid võtsid ülesandeks paigutada Itaaliast ja Kreekast ümber inimesed, kes selgelt vajavad rahvusvahelist kaitset.

Nõukogu otsusega kehtestatakse liikmesriikidele kohustus pakkuda iga kolme kuu tagant kohti ümberpaigutamiseks, selleks et tagada kiire ja nõuetekohane ümberpaigutamismenetlus. Kuigi peaaegu kõik riigid osalesid ümberpaigutamises ja võtsid endale kohustusi selles valdkonnas, ei ole Ungari alates ümberpaigutamise programmi kehtestamisest võtnud mingeid meetmeid.

Komisjon alustas 16. juunil 2017 Ungari vastu liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlust seoses nõukogu otsusega (EL) 2015/1601.

Kuna Ungari vastust ei loetud rahuldavaks, otsustas komisjon saata Ungarile põhjendatud seisukoha.

Kuna vastust põhjendatud seisukohale ei loetud rahuldavaks, otsustas komisjon esitada Euroopa Liidu Kohtule hagi nõudega tuvastada, et Ungari ei ole täitnud oma ümberpaigutamise seotud kohustusi.

⁽¹⁾ Nõukogu 14. septembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/1523, millega kehtestatakse rahvusvahelise kaitse valdkonnas ajutised meetmed Itaalia ja Kreeka toetamiseks (ELT 2015 L 239, lk 146).

⁽²⁾ Nõukogu 22. septembri 2015. aasta otsus (EL) 2015/1601, millega kehtestatakse rahvusvahelise kaitse valdkonnas ajutised meetmed Itaalia ja Kreeka toetamiseks (ELT 2015 L 248, lk 80).

22. detsembril 2017 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Tšehhi Vabariik**(Kohtuasi C-719/17)**

(2018/C 112/26)

Kohtumenetluse keel: tšehhi

Pooled*Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: Z. Malůšková ja G. Wils)*Kostja:* Tšehhi Vabariik

Hageja nõuded

1. Tuvastada, et kuna Tšehhi Vabariik ei ole korrapäraselt ja vähemalt iga kolme kuu tagant avaldanud nende taotlejate arvu, keda saab kiiresti tema territooriumile ümber paigutada, siis on ta rikkunud oma kohustusi, mis tulenevad nõukogu 14. septembri 2015. aasta otsuse (EL) 2015/1523, millega kehtestatakse rahvusvahelise kaitse valdkonnas ajutised meetmed Itaalia ja Kreeka toetamiseks, ⁽¹⁾ artikli 5 lõikest 2 ning nõukogu 22. septembri 2015. aasta otsuse (EL) 2015/1601, millega kehtestatakse rahvusvahelise kaitse valdkonnas ajutised meetmed Itaalia ja Kreeka toetamiseks, ⁽²⁾ artikli 5 lõikest 2, ja seega teisi ümberpaigutamise seotud kohustusi, mis on kehtestatud nende kahe nõukogu otsuse artikli 5 lõigetes 4-11.
2. Mõista kohtukulud välja Tšehhi Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Nõukogu võttis septembris 2015 vastu hädaolukorras ümberpaigutamise esialgse programmi kahes otsuses, nimelt otsusega (EL) 2015/1523 ja otsusega (EL) 2015/1601, mille alusel liikmesriigid võtsid ülesandeks paigutada Itaaliast ja Kreekast ümber inimesed, kes selgelt vajavad rahvusvahelist kaitset.

Nõukogu otsustega kehtestatakse liikmesriikidele kohustus pakkuda iga kolme kuu tagant kohti ümberpaigutamiseks, selleks et tagada kiire ja nõuetekohane ümberpaigutamismenetlus. Kuigi peaaegu kõik riigid osalesid ümberpaigutamises ja võtsid endale kohustusi selles valdkonnas, ei ole Tšehhi Vabariik alates augustist 2016 läbi viinud ühtegi ümberpaigutamist ega ole nüüdseks rohkem kui aasta vältel pakkunud uusi kohti.

Komisjon alustas 26. juulil 2017 Tšehhi Vabariigi vastu liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlust.

Tšehhi Vabariigi vastust ei loetud rahuldavaks ning komisjon otsustas seetõttu alustada menetluse teist etappi, esitades nimelt 26. juulil 2017 põhjendatud seisukoha.

Vastust teisele seisukohale ei loetud rahuldavaks ning komisjon otsustas seetõttu esitada Tšehhi Vabariigi vastu Euroopa Liidu Kohtule hagi ümberpaigutamise seotud kohustuste täitmata jätmise tõttu.

⁽¹⁾ ELT 2015 L 239, lk 146.

⁽²⁾ ELT 2015 L 248, lk 80.

Euroopa Komisjoni 24. detsembril 2017 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 13. oktoobri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-572/16, Brouillard versus komisjon

(Kohtuasi C-728/17 P)

(2018/C 112/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Mihaylova, G. Gattinara)

Teine menetlusosaline: Alain Laurent Brouillard

Apellandi nõuded

- tühistada Üldkohtu 13. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Brouillard vs. komisjon (T-572/16);
- jätta esimeses kohtuastmes esitatud hagi rahuldamata;
- mõista kõik kohtukulud mõlemas kohtuastmes välja vastustajalt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse esimese väite kohaselt on rikutud õigusnormi ja moonutatud fakte. See väide jaguneb kolmeks osaks ja puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 36, 39, 43–56, 62 ja 63.

Väite esimeses osas leiab komisjon, et Üldkohus rikkus konkursiteate tõlgendamisel õigusnormi. Üldkohus asus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 36, 45 ja 47–56 ebaõigele seisukohale, et esiteks ei peeta konkursiteates kasutatud väljendis „täiemahuline õigusharidus“ sisalduva omadussõnaga „täiemahuline“ silmas nõutava diplomi sisu, ja teiseks ei viita väljendis „vähemalt magistrikraadile vastav diplom“ sisalduv sõna „vähemalt“ diplomile, vaid haridusele. Komisjon leiab ka, et kontekstuaalne ja teleoloogiline tõlgendus ei toeta Üldkohtu järeldusi, sest konkursil osalemise tingimusi tuleb tõlgendada lähtuvalt täidetava ametikoha tööülesannete kirjeldusest ning konkursiteate I lisa kohaselt seisnevad need ülesanded tõlketöös, mida teevad „kõrgelt kvalifitseeritud diplomeeritud juristid“.

Väite teises osas leiab komisjon, et vaidlustatud kohtuotsuse punktides 46–49 ja 52–53 on rikutud õigusnormi personaleeskirjade artikli 5 lõike 3 punkti c tõlgendamisel. Komisjon leiab, et see säte ei ole töölevõtmismenetluste puhul asjakohane ja eelkõige ei takista see administratsioonil nägemast konkursiteate sisu koostamisel ette selles sättes sätestatutest rangemaid osalemistingimusi. Vastupidi Üldkohtu järeldusele ei saa konkursiteadet tõlgendada personaleeskirjade selle sätte alusel.

Väite kolmandas osas leiab komisjon, et moonutatud on Poitiers' ülikooli kutsemagistri ja esimese kohtuastme hageja kandideerimisavalduse sisu. Komisjoni hinnangul ilmneb nendest tõendist selgelt, et hagejal ei ole diplomit, mis tõendaks 2-aastase magistriastme õppekava läbimist kokku 5-aastaste ülikooliõpingute järel, nagu oli nõutud konkursiteates. Üldkohtu järeldused vaidlustatud kohtuotsuse punktides 39, 43–44 ja 52–54 on seega väärad.

Apellatsioonkaebuse teise väite kohaselt on rikutud õigusnormi konkursikomisjoni volituste piire reguleerivate õigusnormide tõlgendamisel seoses kandidaadi diplomi olemasolu kontrollimisega. Käsitletava teise väitega, mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 37, 52 ja 54–56, soovib apellant vastu vaielda Üldkohtu arutluskäigule, mille kohaselt oleks konkursikomisjon pidanud esimese kohtuasja hageja diplomit arvesse võtma üksnes liikmesriigi õigusnormide põhjal, mis reguleerivad diplomite väljaandmist.

Apellatsioonkaebuse kolmas väide, mis puudutab vaidlustatud kohtuotsuse punkte 39, 44, 47–48, 52 ja 57–61, tuleneb põhjendamiskohustuse rikkumisest, mis seisneb selles, et Üldkohus ei ole piisavalt selgitanud, millised toimikumaterjalid kinnitavad, et esimese kohtuastme hagejal on diplom, mille tõttu ta vastas konkursiteates nõutud tingimusele. Lisaks räägib Üldkohus iseendale vastu, sest ühest küljest leiab ta, et täielik õigusharidus ja ülikooli õppekava täielikku läbimist tõendav diplom on kaks erinevat kategooriat, kuid teisest küljest tuvastas ta diplomi olemasolu, märkimata, milline asjaolu võimaldab lugeda tõendatuks ülikooli õppekava täieliku läbimise. Viimaseks väidab apellant, et Üldkohus ei selgitanud piisavalt, mis põhjusel keelduti jõustunud kohtuotsuses T-420/13 tunnustamast hageja diplomit Euroopa Kohtule tõlketeenust osutavate vabakutseliste tõlkijate leidmiseks korraldatud hankemenetluses, samas kui nüüd peetakse seda diplomit sobivaks sama hageja nimetamiseks õiguskeeleeksperdi alalisele ametikohale Euroopa Kohtu tõlketeenistuses.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Okrazhen sad Blagoevgrad (Bulgaaria) 16. jaanuaril 2018 – Bryan Andrew Ker versus Pavlo Postnov, Natalia Postnova

(Kohtuasi C-25/18)

(2018/C 112/28)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Okrazhen sad Blagoevgrad

Põhikohtuasja pooled

Hageja ja määruskaebuse esitaja: Bryan Andrew Ker

Kostjad ja vastustajad määruskaebemenetluses: Pavlo Postnov, Natalia Postnova

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsustest, mille võtab selline määratlemata isikute ühendus, mis seadusest tulenevalt tekib teatava õiguse omanikuks olemise alusel, vastu liikmete hääleteenamusega, aga mis on siduvad ka nendele liikmetele, kes hääletamisel ei osalenud, tuleneb „lepinguline kohustus“ seoses rahvusvahelise kohtualluvuse kindlaksmääramisega määruse (EL) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkti a alusel?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis kas selliste otsuste suhtes kohaldatava õiguse määramisel tuleb kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 ⁽²⁾ lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) sätteid?
3. Kui vastus esimesele ja teisele küsimusele on eitav, siis kas selliste otsuste suhtes tuleb kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 864/2007 ⁽³⁾ lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma II) sätteid ja milline nimetatud määruses märgitud lepinguvälise kohustuse õiguslik alus on asjakohane käesolevas asjas?
4. Kui vastus esimesele või teisele küsimusele on jaatav, siis kas määratlemata isikute ühenduse otsuseid hoone korrashoiukulude kohta tuleb pidada „teenuse osutamise lepinguks“ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses või lepinguks „asjaõiguse“ või „õiguse [asja] kasutada“ kohta sama määruse artikli 4 lõike 1 punkti c tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, 20.12.2012, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) (ELT L 177, 4.7.2008, lk 6).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 11. juuli 2007. aasta määrus (EÜ) nr 864/2007 lepinguväliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma II) (ELT L 199, 31.7.2007, lk 40).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour du travail de Liège (Belgia) 18. jaanuaril 2018 – V versus Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants ja Securex Integrity ASBL

(Kohtuasi C-33/18)

(2018/C 112/29)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour du travail de Liège

Põhikohtuasja pooled

Apellant: V

Vastustajad: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants ja Securex Integrity ASBL

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta⁽¹⁾ artikli 87 lõiget 8 tuleb tõlgendada nii, et isik, kes enne 1. maid 2010 alustas töötamist Luksemburgi Suurhertsogiriigis ning tegutsemist füüsilisest isikust ettevõtjana Belgias, peab selleks, et tema suhtes kohalduksid määruse nr 883/2004 alusel kohaldatavad õigusaktid, esitama sellekohase sõnaselge taotluse ka juhul, kui ta ei olnud enne 1. maid 2010 Belgias üldse kindlustatud ning tema suhtes kohaldati füüsilisest isikust ettevõtjate sotsiaalkindlustusskeemi käsitlevaid Belgia õigusakte üksnes tagasiulatuvalt pärast 1. mail 2010 kulgema hakkava kolmekuulise tähtaja möödumist?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas ülalkirjeldatud asjaoludel esitatud määruse nr 883/2004 artikli 87 lõikes 8 nimetatud taotlusega kaasneb määruse nr 883/2004 kohaselt pädeva riigi õigusaktide kohaldamine tagasiulatuvalt alates 1. maist 2010?

⁽¹⁾ ELT L 166, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Cour de cassation (Prantsusmaa) 19. jaanuaril 2018 – Vueling Airlines SA versus Jean-Luc Poignant

(Kohtuasi C-37/18)

(2018/C 112/30)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Cour de cassation

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Vueling Airlines SA

Vastustaja: Jean-Luc Poignant

Eelotsuse küsimused

1. Kas tõlgendus, mille andis Euroopa Liidu Kohus oma otsuses C-620/15: A Rosa Flussschiff määruse (EMÜ) nr 1408/71⁽¹⁾, selle määrusega (EÜ) nr 118/97⁽²⁾ muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 647/2005⁽³⁾, artikli 14 lõike 2 punktile a, on kohaldatav kohtuvaidlusele, mis käsitleb deklareerimata tööga seotud süütegu, milles on E 101 tunnistused välja antud artikli 14 lõike 1 punkti a kohaselt, vastavalt 21. märtsi 1972. aasta määruse nr 574/72 (millega määratakse kindlaks määruse nr 1408/71⁽⁴⁾ rakendamise kord) artikli 11 lõikele 1, samas kui olukord kuulus artikli 14 lõike 2 punkti a alapunkti i kohaldamisalasse, töötajate puhul, kes töötavad selle liikmesriigi territooriumil, mille kodanikud nad on ja kus on teises liikmesriigis asutatud lennutranspordiettevõtjal filiaal, ning et ainuüksi E 101 tunnistusest, milles on märgitud töötaja tegevuskohaks lennujaam ja tööandjaks lennuettevõtja, saaks järeldada, et see tunnistus on saadud pettuse teel?

2. Kui vastus on jaatav, siis kas Euroopa Liidu õiguse esimuse põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, et liikmesriigi kohus, kellele on tema siseriikliku õiguse kohaselt siduv kriminaalkohtu tehtud kohtuotsuse seadusjõud tsiviilkohtu suhtes, teeb järeldused kriminaalkohtu otsusest, mis on tehtud Euroopa Liidu õiguse eeskirjade vastaselt, ning mõistab tsiviilasjas tööandjalt välja kahjuhüvitise töötajale ainuüksi põhjusel, et see tööandja on kriminaalkorras süüdi mõistetud deklareerimata tööga seoses?

- ⁽¹⁾ Nõukogu 14. juuni 1971. aasta määrus (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35).
- ⁽²⁾ Nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrus (EÜ) nr 118/97, millega muudetakse ja ajakohastatakse määrust (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes ning määrust (EMÜ) nr 574/72, millega on kehtestatud määruse (EMÜ) nr 1408/71 rakendamise kord (EÜT L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. aprilli 2005. aasta määrus (EÜ) nr 647/2005, millega muudetakse nõukogu määrust (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes ning (EMÜ) nr 574/72, millega on kehtestatud määruse (EMÜ) nr 1408/71 rakendamise kord (ELT L 117, lk 1).
- ⁽⁴⁾ Nõukogu 21. märtsi 1972. aasta määrus (EMÜ) nr 574/72, millega määratakse kindlaks määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate ja nende pereliikmete suhtes rakendamise kord (EÜT L 74, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 83).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 24. jaanuaril 2018 – Compagnie d'entreprises CFE SA versus Région de Bruxelles-Capitale

(Kohtuasi C-43/18)

(2018/C 112/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Compagnie d'entreprises CFE SA

Vastustaja: Région de Bruxelles-Capitale

Eelotsuse küsimused

1. Kas määrus, millega liikmesriigi asutus määrab erikaitseala vastavalt [nõukogu] 21. mai 1992. aasta direktiivile 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta ⁽¹⁾, ning mis sisaldab kaitse-eesmärke ja üldakti iseloomuga üldisi ennetusmeetmeid, on käsitatav kava või programmina [Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta] direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju ⁽²⁾ hindamise kohta, tähenduses?
2. Täpsemalt, kas selline määrus on artikli 3 lõikes 4 nimetatud kava või programm, mis loob raamistiku tulevase nõusoleku saamiseks projektidele, mille puhul liikmesriigid peavad kooskõlas lõikega 5 otsustama, kas sellel on tõenäoliselt oluline keskkonnamõju?
3. Kas direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 3 lõike 2 punkti b tuleb tõlgendada nii, et sellise ala määramise määruse suhtes ei kuulu kohaldamisele selle artikli 3 lõige 4?

⁽¹⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102.

⁽²⁾ EÜT L 197, 21.7.2001, lk 30; ELT eriväljaanne 15/06, lk 157.

29. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik**(Kohtuasi C-51/18)**

(2018/C 112/32)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: N. Gossement, B.-R. Killmann)*Kostja:* Austria Vabariik**Hageja nõuded**

- kuna Austria Vabariik nõuab käibemaksu hüvitise pealt, mis tuleneb algupärase kunstiteose autori õigusest nõuda seda tema teose edasimüügi korral, siis on Austria Vabariik rikkunud käibemaksudirektiivi artiklit 2;
- mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited:

Austria nõuab käibemaksu hüvitise pealt, mis viidi Austrias sisse seoses algupärase kujutava kunstiteose autorile antud vastava õigusega edasimüügi korral, võttes üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiiv 2001/84/EÜ algupärase kunstiteose autori õiguse kohta saada hüvitist edasimüügi korral⁽¹⁾. Austria rikub sellega käibemaksudirektiivi artiklit 2.

Autori ja maksmiseks kohustatud isiku vahel ei ole seoses õigusega nõuda edasimüügi korral hüvitist vastastikuste sooritustega õigussuhet. Autorile makstakse osa edasimüügisumma (tulenevalt õigusest nõuda edasimüügi korral hüvitist) seaduse alusel ja see on kujundatud nii, et võõrandaja – või kes iganes edasimüügis osales – peab algupärase kunstiteose autorile maksuma hüvitist, ilma et autor teeks selleks ühtegi sooritust. Autori sooritus on tehtud juba enne edasimüüki sellega, et autor tõi oma originaali esmakordselt turule.

Sellest tulenevalt ei ole hüvitis, mida tuleb algupärase kunstiteose autorile edasimüügi korral maksta, vastutasu autori soorituse eest, vaid hüvitise suurus puhul on määrav üksnes edasimüügil makstav hind, mille suurust ei saa autor mõjutada. Autoril on õigus hüvitisele, ilma et ta peaks või isegi saaks teha mingit sooritust – kas tegemise või tegevusetusega. Seetõttu ei ole õigusest nõuda edasimüügi korral hüvitist tulenev hüvitis tasu kaubatarne või teenuse eest käibemaksudirektiivi artikli 2 tähenduses.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiiv 2001/84/EÜ algupärase kunstiteose autori õiguse kohta saada hüvitist edasimüügi korral (EÜT 2001, L 272, lk 32; ELT eriväljaanne 17/01, lk 240).

31. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Bulgaaria Vabariik**(Kohtuasi C-61/18)**

(2018/C 112/33)

*Kohtumenetluse keel: bulgaaria***Pooled***Hageja:* Euroopa Komisjon (esindajad: G. von Rintelen, K. Walkerová, G. Koleva)

Kostja: Bulgaaria Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Bulgaaria Vabariik ei ole hiljemalt 18. septembriks 2016 võtnud vastu vajalikke õigus- ja haldusnorme Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiivi 2014/89/EL, millega kehtestatakse mereruumi planeerimise raamistik⁽¹⁾ (ELT L 257, 28.8.2014, lk 135–145), täitmiseks – või vähemalt ei ole ta komisjonile niisuguste normide vastuvõtmisest teatanud –, on Bulgaaria Vabariik rikkunud selle direktiivi artikli 15 lõikest 1 tulenevaid kohustusi;
- mõista Bulgaaria Vabariigilt ELTL artikli 260 lõike 3 alusel välja perioodiline karistusmaks 14 089,60 eurot päevas, arvestatuna selle kohtuotsuse kuulutamisest, millega tuvastatakse, et Bulgaaria Vabariik on oma kohustusi rikkunud.

Väited ja peamised argumendid

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta direktiivi 2014/89/EL, millega kehtestatakse mereruumi planeerimise raamistik, artikli 15 lõike 1 kohaselt jõustavad liikmesriigid selle direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 18. septembriks 2016. Nad teatavad neist normidest viivitamata komisjonile. Kuna komisjonile ei ole teatatud liikmesriigi meetmetest direktiivi ülevõtmiseks, otsustas ta pöörduda Euroopa Kohtusse.
2. Hagiavalduses teeb komisjon ettepaneku mõista Bulgaaria Vabariigilt välja perioodiline karistusmaks 14 089,60 eurot päevas. Perioodilise karistusmaksu suuruse kindlaksmääramisel võeti arvesse rikkumise raskust ja kestust, hoiatavat mõju ning liikmesriigi maksevõimet.

⁽¹⁾ ELT 2014, L 257, lk 135.

6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-76/18)

(2018/C 112/34)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Austria Vabariik ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/25/EL, milles käsitletakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate üksuste riigihankeid ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 2004/17/EÜ,⁽¹⁾ siseriiklikku õigusesse ülevõtmiseks vastu võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni nendest teavitanud, siis on Austria Vabariik rikkunud nimetatud direktiivist tulenevaid kohustusi;
- mõista ELTL artikli 260 lõike 3 alusel kostjalt ülevõtmismeetmetest teatamise kohustuse rikkumise tõttu välja trahvi summas 42 377 eurot päevas;
- mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2014/25/EL artikli 106 lõike 1 alusel olid liikmesriigid kohustatud võtma hiljemalt 18. aprilliks 2016 vajalikud siseriiklikud meetmed, selleks et kohandada oma siseriiklik õigus direktiivist tulenevate kohustustega. Kuna Austria Vabariik ei ole direktiivi täitmiseks võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni nendest teavitanud, siis otsustas komisjon pöörduda Euroopa Kohtusse.

Oma hagis palub komisjon Austria Vabariigilt välja mõista trahv summas 42 377 eurot päevas. Trahvi suurusel võetakse arvesse rikkumise raskust ja kestust ning trahvi hoiatavat mõju vastavalt selle liikmesriigi suutlikkusele.

⁽¹⁾ ELT L 94, 28.3.2014, lk 243.

6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-77/18)

(2018/C 112/35)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Noll-Ehlers, P. Ondrůšek ja G. von Rintelen)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

Hageja palub:

- tuvastada, et kuna Austria Vabariik ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL, riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta ⁽¹⁾ täitmiseks võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni nendest teavitanud, siis on Austria Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
- mõista ELTL artikli 260 lõike 3 alusel Austria Vabariigilt ülevõtmismeetmetest teatamise kohustuse rikkumise tõttu välja trahvi summas 42 377 eurot päevas;
- mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2014/24/EL artikli 90 lõike 1 alusel olid liikmesriigid kohustatud võtma hiljemalt 18. aprilliks 2016 vajalikud siseriiklikud meetmed, selleks et kohandada oma siseriiklik õigus direktiivist tulenevate kohustustega. Kuna Austria Vabariik ei ole direktiivi täitmiseks võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni nendest teavitanud, siis otsustas komisjon pöörduda Euroopa Kohtusse.

Oma hagis palub komisjon Austria Vabariigilt välja mõista trahv summas 42 377 eurot päevas. Trahvi suurusel võetakse arvesse rikkumise raskust ja kestust ning trahvi hoiatavat mõju vastavalt selle liikmesriigi suutlikkusele.

⁽¹⁾ ELT 2014, L 94, lk 65.

6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Austria Vabariik**(Kohtuasi C-79/18)**

(2018/C 112/36)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. von Rintelen, P. Ondrůšek, M. Noll-Ehlers)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

Hageja palub Euroopa Kohtul:

- tuvastada, et kuna Austria Vabariik ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/23/EL kontsessioonilepingute sõlmimise kohta ⁽¹⁾ täitmiseks võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme – erandina artiklid 46 ja 47 Viini, Steiermarki ja Kärnteni liidumaal – või vähemalt ei ole komisjoni nendest teavitanud, siis on Austria Vabariik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;
- mõista ELTL artikli 260 lõike 3 alusel kostjalt ülevõtmismeetmetest teatamise kohustuse rikkumise tõttu välja trahvi summas 52 972 eurot päevas;
- mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2014/23/EL artikli 51 lõike 1 alusel olid liikmesriigid kohustatud võtma hiljemalt 18. aprilliks 2016 vajalikud siseriiklikud meetmed, selleks et kohandada oma siseriiklik õigus direktiivist tulenevate kohustustega. Kuna Austria Vabariik ei ole direktiivi täitmiseks võtnud kõiki vajalikke õigus- ja haldusnorme või vähemalt ei ole komisjoni nendest teavitanud, siis otsustas komisjon pöörduda Euroopa Kohtusse.

Oma hagi palub komisjon Austria Vabariigilt välja mõista trahvi summas 52 972 eurot päevas. Trahvi suurusel võetakse arvesse rikkumise raskust ja kestust ning trahvi hoiatavat mõju vastavalt selle liikmesriigi suutlikkusele.

⁽¹⁾ ELT 2014, L 94, lk 1.

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 8. veebruari 2018. aasta otsus – POA versus komisjon

(Kohtuasi T-74/16) ⁽¹⁾

(Juurdepääs dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Määruse (EL) nr 1151/2012 alusel nimetuse registreerimise taotlust käsitlevad dokumendid — Komisjonilt pärinevad dokumendid — Liikmesriigist pärinevad dokumendid — Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõige 5 — Dokumentidega tutvumise võimaldamisest keeldumine — Põhjendamiskohustus — Otsustamisprotsessi kaitsev erand — Kohtumenetlust kaitsev erand — Selle kontrolli ulatus, mida teostavad liidu institutsioon ja kohus liikmesriigi vastulause põhjenduste üle)

(2018/C 112/37)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (Latsia, Küpros) (esindaja: advokaat N. Korogiannakis)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: J. Baquero Cruz ja F. Clotuche-Duvieusart)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni peasekretäri 7. detsembri 2015. aasta otsus Ares(2015)5632670, millega jäeti rahuldamata hageja 15. septembri 2015. aasta kirjas esitatud kordustaotlus, millega hageja taotles vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrusele (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (ELT L 2001 L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) juurdepääsu dokumentidele, mis käsitlevad esiteks taotlust CY/PDO/0005/01243 registreerida nimetus „Halloumi“ kaitstud päritolunimetusega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määrusele nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta (ELT 2012 L 343, lk 1) ning teiseks varasemat taotlust CY/PDO/0005/00766 registreerida nimetus „Halloumi“ kaitstud päritolunimetusega.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt lisaks välja Euroopa Komisjoni kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 145, 25.4.2016.

Üldkohtu 8. veebruari 2018. aasta otsus – Sony Interactive Entertainment Europe versus EUIPO – Marpefa (Vieta)

(Kohtuasi T-879/16) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu kujutismärk Vieta — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Otsus, mis on tehtud selle tagajärjel, et Üldkohus on varasema otsuse tühistanud — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 65 lõige 6 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 72 lõige 6) — Kohtuotsuse seadusjääd)

(2018/C 112/38)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (London, Ühendkuningriik) (esindaja: S. Malynicz, QC)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: J. Crespo Carrillo ja D. Walicka)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Marpefa, SL (Barcelona, Hispaania)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 4. oktoobri 2016. aasta otsuse (asi R 1010/2016-4) peale, mis käsitleb tühistamismenetlust Sony Computer Entertainment Europe Ltd ja Marpefa vahel.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 4. oktoobri 2016. aasta otsus (asi R 1010/2016-4), mis käsitleb tühistamismenetlust Sony Computer Entertainment Europe Ltd ja Marpefa, SLi vahel.
2. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

⁽¹⁾ ELT C 53, 20.2.2017.

Üldkohtu 8. veebruari 2018. aasta otsus – Institute for Direct Democracy in Europe versus parlament

(Kohtuasi T-118/17) ⁽¹⁾

(Institutsiooniõigus — Euroopa Parlament — Otsus, millega poliitilisele sihtasutusele antakse 2017. aastal toetust ja nähakse ette 33 % suuruste eelmaksete tegemine toetuse maksimumsummast ning kohustuse anda eelrahastamisele pangagarantii — Tühistamishagi — Vaidlustatav akt — Vastuvõetavus — Erapooletuse kohustus — Kaitseõigused — Finantsmäärus — Finantsmääruse kohaldamise eeskirjad — Määrus (EÜ) nr 2004/2003 — Proportsionaalsus)

(2018/C 112/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid E. Plasschaert ja É. Montens)

Kostja: Euroopa Parlament (esindajad: C. Burgos ja S. Alves)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue, millega palutakse tühistada Euroopa Parlamendi 12. detsembri 2016. aasta otsus FINS-2017-30 hagejale toetuse andmise kohta osas, milles selle otsusega peatatakse selle toetuse väljamaksmine 2017. aastal ja vähendatakse eelmakseid 33 %-le toetuse maksimumsummast tingimusel, et esitatakse pangagarantii.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta *Institute for Direct Democracy in Europe ASBLi (IDDE)* kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Parlamendi kohtukulud, sealhulgas ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud.

⁽¹⁾ ELT C 121, 18.4.2017.

Üldkohtu 23. jaanuari 2018. aasta määrus – Campailla versus Euroopa Liit

(Kohtuasi T-759/16) ⁽¹⁾

(Kahju hüvitamise nõue — Institutsiooniõigus — Euroopa Liidu vastutus — Üldkohtu ja Euroopa Kohtu otsused — Üldkohtu poolt vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jäetud hagi — Esindaja puudumisest tingitud vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jäetud apellatsioonkaebus — Ilmselgelt vastuvõetamatu hagi)

(2018/C 112/40)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Massimo Campailla (Holtz, Luksemburg) (esindaja: advokaat F. Rollinger)

Kostja: Euroopa Liit, keda esindas Euroopa Liidu Kohus (esindajad: J. Inghelram ja L. Tonini Alabiso, hiljem J. Inghelram ja V. Hanley-Emilsson)

Ese

ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue, milles palutakse välja mõista hüvitis kahju eest, mis hagejale väidetavalt tekitati 6. oktoobri 2011. aasta kohtumäärusega Campailla vs. komisjon (C-265/11 P, ei avaldata, EU:C:2011:644).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Massimo Campailla kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu, keda esindas Euroopa Liidu Kohus, kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 78, 13.3.2017.

Üldkohtu 1. veebruari 2018. aasta määrus – ExpressVPN versus EUIPO (EXPRESSVPN)**(Kohtuasi T-265/17) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk EXPRESSVPN — Absoluutne keeldumispõhjus — Muutmisnõue — Ainus nõue — Vastuvõetamatus)**

(2018/C 112/41)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ExpressVPN Ltd (Glen Vine, Man) (esindaja: barrister A. Muir Wood)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: J. Ivanauskas)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 16. veebruari 2017. aasta otsuse (asi R 1352/2016-5) peale, mis käsitleb kujutismärgi EXPRESSVPN Euroopa Liitu nimetavat rahvusvahelist registreeringut nr 1265562.

Resolutsioon

1. Jätta hagi läbi vaatamata.
2. Mõista kohtukulud välja ExpressVPN Ltd-lt.

⁽¹⁾ ELT C 202, 26.6.2017.

16. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Kreeka versus komisjon**(Kohtuasi T-14/18)**

(2018/C 112/42)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Kreeka Vabariik (esindajad: G. Kanellopoulos, E. Leftheriotou ja E. Chroni)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus selles osas, millega välistatakse Euroopa Liidu rahastamine kulude osas, mida Kreeka Vabariik kandis taotlusaastal 2014 seoses otsetoetustega, mis moodustavad 5 % karjamaatoetustele tehtud kogukuludest brutosummas 15 583 893,42 eurot (netosummas 12 482 555,68 eurot);
- mõista Kreeka Vabariigi kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlusaluse finantskorrektsiooni määr 5 % karjamaatoetustega hõlmatud pindalast on kehtestatud põhjendamatult, selle aluseks on faktiviga ja sellega on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

2. Teine väide, et on rikutud nõukogu 21. juuni 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 31 lõikeid 2 ja 3 ning 17. detsembri 2013. aasta määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 52 lõikeid 2 ja 3 koostoimes komisjoni 6. augusti 2014. aasta delegeeritud määruse (EL) nr 907/2014 artikli 12 lõigetega 1–6 ja 8, samuti on rikutud suuniseid, mis sisalduvad komisjoni 8. juuni 2015. aasta dokumentides VI/5330797 ja C(2015)3675 final. Lisaks leitakse, et korrektsiooni on põhjendamatult kahekordistatud ühel ja samal põhjusel ning on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

19. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Leedu Vabariik versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi T-19/18)

(2018/C 112/43)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Hageja: Leedu Vabariik (esindajad: D. Kriauciūnas, R. Krasuckaitė, R. Dzikovič, G. Taluntytė, V. Vasiliauskienė, M. Palionis ja A. Dapkuvienė)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 8. novembri 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/2014, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, osas, milles Leedu suhtes nähti ette finantskorrektsioon summas 9 745 705,88 eurot Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist rahastatavate kulude suhtes;
- tühistada komisjoni 8. novembri 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/2014, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, osas, milles Leedu suhtes nähti ette finantskorrektsioon summas 546 351,91 eurot Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondist rahastatavate kulude suhtes;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

I. Kuna Euroopa Komisjon (edaspidi „komisjon“) määras 9 745 705,88 euro suuruse korrektsiooni puudulike põhikontrollide tõttu, **rikkus komisjon määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 52 lõiget 2**, kuna mittevastavuse raskuse, rikkumise laadi ja Euroopa Liidule põhjustatud rahalise kahju kindlakstegemisel ning

1. tuginedes **määruse (EL) nr 65/2011 artikli 24 lõike 1 ja lõike 2 punkti a** väärale tõlgendusele, leidis ekslikult, et taotlejate abikõlblikkuse hindamine Leedus oli ebapiisav, kuna:

1.1 Leedu ametivõimude läbi viidud kontrollimised ettevõtja ja seotud ettevõtja või välismaise partnerettevõtja vahelise suhte üle eesmärgiga tuvastada taotleja seisund kui väike- või keskmise suurusega ettevõtja ei olnud põhjalikud;

1.2 järelevalve projektide üle, mis eeldatavate kunstlike tingimuste tõttu oli loetud riskantseks, ei olnud Leedus tõhus;

2. tuginedes **määruse (EL) nr 65/2011 artikli 24 lõike 2 punkti d** väärale tõlgendusele, leidis ekslikult, et Leedus kulude põhjendatuse suhtes läbi viidud kontrolli kvaliteet ei olnud piisav;
  3. tuginedes **määruse (EL) nr 65/2011 artikli 26 lõike 1 punkti d ja lõike 2** väärale tõlgendusele, leidis ekslikult, et ebapiisav on Leedus rakendatud kohapealse kontrolli süsteem;
  4. tuginedes **määruse (EL) nr 65/2011 artikli 24 lõike 2 punkti a** väärale tõlgendusele, leidis ekslikult, et kaubad, mis omandati ühe kontrollitud projekti raames, kasutati peamiselt muul otstarbel kui projektis näidatu.
- II. Kuna komisjon määras 546 351,91 euro suuruse korrektsiooni puudulike põhi- ja lisakontrollide tõttu, **rikkus komisjon määruse (EL) nr 1306/2013 artikli 52 lõiget 2**, kuna mittevastavuse raskuse, rikkumise laadi ja Euroopa Liidule põhjustatud rahalise kahju kindlakstegemisel
1. jättis komisjon arvesse võtmata Leedu Vabariigi pädevate ametivõimude arvutused Euroopa Liidule põhjustatud rahalise kahju kohta, mis on seotud kõrvalekalletega karistuste süsteemist, mis puudutab rikkumisi loomade tuvastamisel ja registreerimisel ning milles ei ole võetud asjakohaseid liidu meetmeid 2014. taotlusaasta osas;
  2. jättis komisjon arvesse võtmata Leedu Vabariigi pädevate ametivõimude arvutused Euroopa Liidule põhjustatud rahalise kahju kohta, mis on seotud liiga leebe hinnanguga, mis anti seoses 2014. taotlusaastal loomade tuvastamise ja registreerimise nõuete järgimata jätmisega;
  3. ning kuna komisjon tugines samuti **määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 51 lõike 1** ebaõigele tõlgendusele, leidis ta ekslikult, et Leedus ei ole riskianalüüs kooskõlas selle määrusega, kuna selles ei sisaldunud loomadega seotud riisikotegeerid;
  4. ning kuna komisjon tugines samuti **määruse (EÜ) nr 1122/2009 artikli 84** ebaõigele tõlgendusele, leidis ta ekslikult, et Leedus läbi viidud järelevalve kontrollitulemuste üle ei ole kooskõlas selle määrusega, kuna statistika esitati, ilma et täielikult oleks järgitud komisjoni vorme.

---

17. jaanuaril 2018 esitatud hagi – CV versus komisjon

(Kohtuasi T-20/18)

(2018/C 112/44)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: CV (esindaja: F. Moyse)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada 15. ja 20. märtsi ning 18. oktoobri 2017. aasta vaidlustatud otsused;
- määrata hagejale varalise kahju hüvitamiseks 1 475 euro suurune summa, millele lisandub alates selle summa väljamaksmisest või teise võimalusena kaebuse esitamisest või kolmanda võimalusena hagi esitamisest seadusjärgne intress 2,25 % ning mittevaraline kahju summas üks euro;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja esitab hagi põhjendamiseks kolm väidet.

1. Esimene väide, et enne haldusmenetlust, kaasa arvatud arstlikus komisjonis toimunud menetlust vastu võetud vaidlustatud otsused, millega hageja haiguse kutsehaiguseks tunnistamise taotlus rahuldamata jäeti ja arstliku komisjoni liikmete teatavad tasud hageja kanda jäeti, on õigusvastased.
2. Teine väide, et arst on teinud meditsiinilises aruandes ilmse hindamisvea.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsuseid on ebapiisavalt põhjendatud.

---

19. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Prantsusmaa versus komisjon**(Kohtuasi T-26/18)**

(2018/C 112/45)

*Kohtumenetluse keel: prantsuse***Pooled**

Hageja: Prantsuse Vabariik (esindajad: F. Alabrune, D. Colas, A.-L. Desjonquères ja S. Horrenberger)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada osaliselt komisjoni 8. novembri 2017. aasta rakendusotsus C(2017) 7263 final, mille kohaselt Euroopa Liit ei rahasta teatavaid kulusid, mida liikmesriigid on kandnud Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondi (EAGF) ja Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfondi (EAFRD) raames, ning mis on Prantsuse valitsusele teatavaks tehtud 9. novembril 2017, selles osas, milles:
  - see sisaldab 2 246 700 eurot suurust finantskorrektsiooni, mis põhineb maastikuelementide väidetavalt õigusvastasel arvessevõtmisel GAEC standardite raames taotlusaastatel 2013 ja 2014 „põldude identifitseerimise süsteemis tuvastatud puuduste“ osas;
  - see sisaldab taotlusaastate 2013 ja 2014 osas kindlamääralist finantskorrektsiooni, mis hõlmab kõiki alasid, mille koosseisus on vähemalt üks „karjatatavaks nõmmemaaks“ (landes et parcours) liigitatud maatükk, mitte üksnes maatükke, mis on liigitatud „abikõlbmatuteks aladeks (landes et parcours)“;
  - see puudutab uurimisega CEB/2016/047 seotud „tõenäolist viga – FEADER SIGC – 2014–2020“; ja
  - kohaldatakse kindlamääralist finantskorrektsiooni 100 % Haute-Corse'i departemangu osas taotlusaastatel 2013–2014, võttes aluseks „Korsika äärmiselt puuduliku kontrollisüsteemi“;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, artikli 6 lõiget 1 ja III lisa.

Hageja sõnul on komisjon neid sätteid rikkunud sellega, et ta leidis esiteks, et sellised Prantsuse õigusaktides ette nähtud maastikuelemendid nagu kaljupaljandid, tiigid või salad ei kuulu hea põllumajandus- ja keskkonnaseisundiga maa hulka ning teiseks, et need sätted kohustavad kaitsma eraldi iga maastikuelementi ja järelikult ei saa neid elemente arvata põllumajandusmaa kogupindala sisse.

2. Teine väide, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet. Selles osas leiab hageja, et kuigi vaidlus puudutab ainult karjatatava nõmmemaa hulka liigitatud maatükke (landes et parcours), on komisjon teinud finantskorrektsiooni kõigi toimikus kajastatud alade suhtes, mille koosseisus on selliseid maatükke, kaasa arvatud ala see osa, mis jääb väljapoole selliseid maatükke, ja igal juhul on ta eiranud Prantsuse ametiasutuste edastatud arvandmeid.
3. Kolmas väide, et komisjon on teinud finantskorrektsiooni summas 13 127 243,30 eurot EAFRD programmitöö 2014–2020 osas (RDR 3), tuginedes andmetele, millest lähtumine on vastuolus eespool viidatud määruse nr 73/2009 artikli 6 lõike 1 ja III lisaga.
4. Neljas väide, et vaidlustatud otsusega on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet ja põhjendamiskohustust selles osas, mis puudutab „Korsika äärmiselt puudulikku kontrollisüsteemi“ taotlusaastatel 2013 ja 2014 ning milles komisjon kohaldab kindlamääralist finantskorrektsiooni 100 % Haute-Corse'i departemangu suhtes.

---

19. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Planet versus komisjon

(Kohtuasi T-29/18)

(2018/C 112/46)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Planet AE Anonimi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (Ateena, Kreeka) (esindaja: advokaat V. Christianos)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni otsus, millega ta jättis vaikumisi rahuldamata hageja taotluse tutvuda projekti EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4 hankedokumentidega, ja
- mõista kõik hageja kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Planet palub käesolevas hagiavalduses tühistada komisjoni vaikumisi tehtud otsus jätta rahuldamata hageja poolt määruse nr 1049/2001 alusel esitatud taotlus tutvuda hankemenetluse EuropeAid/137681/IH/SER/ROC/4 dokumentidega.

Planet väidab, et komisjoni vaikumisi otsus tuleb tühistada, kuna selles puudub põhjendus, mis on ELTL artikli 296 kohaselt kohustuslik ja kujutab endast liidu õigusaktide olulist vorminõuet.

---

20. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Izuzquiza ja Semsrott versus Frontex

(Kohtuasi T-31/18)

(2018/C 112/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Luisa Izuzquiza (Madrid, Hispaania) ja Arne Semsrott (Berliin, Saksamaa) (esindajad: advokaadid S. Hilbrans ja R. Callsen)

Kostja: Euroopa Piiri- ja Rannikuvalve Amet

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Frontexi 10. novembri 2017. aasta otsus (ref: CGO/LAU/18911 c/2017), millega ei antud hagejatele õigust tutvuda iga laeva nime, lipu ja tüübiga, mida Frontex kasutas Vahemere keskosas toimunud ühisoperatsioonis Triton ajavahemikul 1. juunist 2017 (k.a) kuni 30. augustini 2017 (k.a);
- mõista hagejate kohtukulud, sh võimaliku menetlusse astuja kulud, välja kostjalt isegi hagi rahuldamata jätmise korral.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et Frontex rikkus määrust (EÜ) nr 1049/2001⁽¹⁾, kuna ei kontrollitud iga taotletud dokumenti eraldi selleks, et hinnata, kas viidatud erand on kohaldatav.
2. Teine väide, et Frontex rikkus kõnealuse määruse artikli 4 lõike 1 punkti a esimest taanet, mis puudutab avalikku julgeolekut, sest erandi tegemise õigustamiseks esitatud põhjendused on määramas osas faktiliselt väärad: operatsioonis kasutatud laevu ei saa avalikult kättesaadavate vahenditega jälgida.
3. Kolmas väide, et Frontex rikkus kõnealuse määruse artikli 4 lõike 1 punkti a esimest taanet, mis puudutab avalikku julgeolekut, sest erandi tegemise õigustamiseks esitatud põhjendustes ei ole kaalutud asjaolu, et hagejad taotlesid teavet üksnes varem kasutatud laevade kohta.
4. Neljas väide, et Frontex rikkus kõnealuse määruse artikli 4 lõike 1 punkti a esimest taanet, mis puudutab avalikku julgeolekut, sest kostja ei arvestanud – ega vastanud hagejate poolt esitatud sellele argumendile – asjaolu, et osa taotletud teabest oli juba Twitteris avaldatud mõnede laevade osas, mida ühisoperatsioonis Triton kasutati aastal 2017, ja et ühisoperatsioonis Triton aastal 2016 kasutatud laevade kohta oli sarnane teave juba avaldatud.
5. Viies väide, et Frontex rikkus kõnealuse määruse artikli 4 lõiget 6, sest isegi juhul, kui oht – mida tegelikult ei esine –, et kuritegelikud võrgustikud hiilivad piirikontrollist mööda, võiks pidada tõeseks, saaks sel alusel teave esitamisest keelduda üksnes laevade nimede, mitte aga nende tüübi ja lipu osas.
6. Kuues väide, et Frontex rikkus kõnealuse määruse artikli 4 lõiget 6, kui ei arvestanud võimalust avaldada taotletud teave osaliselt, kuigi teave mõnede laevade kohta oli juba avaldatud.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001, L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).

23. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Pracsis ja Conceptexpo Project versus komisjon ja EACEA

(Kohtuasi T-33/18)

(2018/C 112/48)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hagejad: Pracsis SPRL (Brüssel, Belgia) ja Conceptexpo Project (Wavre, Belgia) (esindaja: advokaat J.-N. Louis)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Hariduse, Audiovisuaalvaldkonna ja Kultuuri Rakendusamet (EACEA)

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada vaidlustatud otsused osas, milles Cecoforma pakkumus tunnistatakse edukaks seoses hanketeate EACEA/2017/01 raamlepinguga, ning samuti EACEA ja Cecoforma vahel sõlmitud leping;
- mõista Euroopa Komisjonilt ja EACEA-lt solidaarselt hagejate kasuks välja miljon eurot ja
- mõista kohtukulud välja kostjatelt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet ja läbipaistvuskohustust.
2. Teine väide, et on rikutud õigust olla ärakuulatud.
3. Kolmas väide, et on rikutud põhjendamiskohustust ning tehtud ilmne hindamisviga.

---

25. jaanuaril 2018 esitatud hagi – VF versus EKP**(Kohtuasi T-39/18)**

(2018/C 112/49)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: VF (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada 24. mail 2017 koostatud ja samal päeval teatavaks tehtud hageja 2016. aasta hindamisaruanne ning tema töötasude ja hüvitiste iga-aastane läbivaatamine;
- tühistada EKP 13. septembri 2017. aasta otsus, millega hageja taotlus tema 2016. aasta hindamisaruande ning töötasude ja hüvitiste iga-aastase läbivaatamise uuesti läbivaatamiseks rahuldamata jäeti;
- tühistada EKP 20. detsembri 2017. aasta otsus, mis tehti hagejale teatavaks 21. detsembril 2017 ja millega jäeti hageja kaebus tema 2016. aasta hindamisaruande ning töötasude ja hüvitiste iga-aastase läbivaatamise vaidlustamiseks rahuldamata;
- tühistada 6. märtsi otsus jätta hageja leping muutmata;
- tühistada EKP 4. juuli 2017. aasta otsus, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus tema lepingut mitte muuta;
- tühistada EKP 15. novembri 2017. aasta otsus, mis tehti hagejale teatavaks 21. novembril 2017 ja millega jäeti hageja kaebus tema lepingu muutmise vaidlustamiseks rahuldamata;
- mõista kostjalt hageja kasuks välja viimasele tekitatud varaline ja mittevaraline kahju;
- mõista kostjalt välja hageja kohtukulud käesolevas menetluses.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja järgmised väited.

1. Muutmata jätmise otsust puudutavad väited:

- lepingu muutmise mehhanismi õigusvastasus: rikutud on EKP töötajate töötingimuste („töötingimused“) artikli 10 punkti c ja personalieeskirjade artiklit 2.0 ning õigusnormide hierarhiat;
- õigusvastasuse väide: töötingimuste artikli 10 punkt c ja personalieeskirjade artikkel 2.0 ei ole kooskõlas nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiviga 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta ⁽¹⁾;
- muutmata jätmise otsus on tehtud õigusvastase hindamisaruande ning töötasude ja hüvitiste iga-aastase läbivaatamise alusel.

2. Hindamisaruannet puudutavad väited:

- menetlusnormide rikkumine ja dialoogi puudumine;
- põhjendamiskohustuse, hea halduse põhimõtte ja hoolitsemiskohustuse rikkumine ning informatsiooni puudumine;
- ilmne hindamisviga.

3. Töötasude ja hüvitiste iga-aastast läbivaatamist puudutavad väited:

- töötasude ja hüvitiste iga-aastase läbivaatamise juhendi õigusvastasus, põhjendamiskohustuse ja õiguskindluse põhimõtte rikkumine;
- hageja töötasu määramisega seotud asjaolude põhjendamata jätmine, läbipaistvuse puudumine ja põhjendamiskohustuse rikkumine.
- ilmne hindamisviga.

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/003, lk 368).

30. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Teollisuuden Voima versus komisjon

(Kohtuasi T-52/18)

(2018/C 112/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Teollisuuden Voima Oyj (Eurajoki, Soome) (esindajad: *solicitor* M. Powell, advokaadid Y. Utzschneider ja K. Struckmann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 29. mai 2017. aasta otsus C(2017) 3777 final, millega kuulutati siseturuga ja EMP lepinguga kokkusobivaks koondumine, mille tulemusel EDF omandas New NP (juhtum COMP/M.7764 – EDF/Areva reactor business) (ELT 2017, C 377, lk 5); ja
- mõista hageja kohtukulud käesolevas menetluses välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsuses on tuumakütuseelementide tooteturu määramisel teinud ilmseid hindamisvigu.
  - Nende vigade tagajärjel jõuti vaidlustatud otsuses väidetavalt valele järeldusele, et surveveereaktori tüüpi kütuseelementide turul ei eksisteeri mingit eraldiseisvat turgu Euroopa surveveereaktori tüüpi kütuseelementidele. Turu määramisel tehtud väidetavate vigade tõttu ei võetud vaidlustatud otsuses arvesse EDFi poolt Areva grupi tuumareaktoreid käitava ettevõtte omandamise (edaspidi „tehing“) mõju kõnealusele kitsamate tooteturule.
  - Lisaks sisaldas surveveereaktori kütuseelementide laiema turu põhjalik määramine täiendavaid hindamisvigu.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsuses on tuumateenuste tooteturu määramisel tehtud ilmseid hindamisvigu.
  - Nende vigade tagajärjel jõuti vaidlustatud otsuses väidetavalt valele järeldusele, et olemasolevate aurugeneraatorite süsteemi jaoks mõeldud tuumateenuste turul ei eksisteeri mingit eraldiseisvat tooteturgu Euroopa surveveereaktori tüüpi aurugeneraatorite süsteemi tuumateenustele. Turu määramisel tehtud väidetavate vigade tõttu ei võetud vaidlustatud otsuses arvesse tehingu mõju kõnealusele kitsamale tooteturule.
  - Lisaks sisaldas olemasolevate aurugeneraatorite süsteemi jaoks mõeldud tuumateenuste laiema turu põhjalik määramine täiendavaid hindamisvigu.
3. Kolmas väide, et vaidlustatud otsuses on elektrienergia tootmise ja hulгимүүги järgneva turu geograafilise turu määramisel tehtud ilmseid hindamisvigu.
  - Geograafilise turu väär määramine toob tehingu mõjude hindamisel väidetavalt kaasa täiendavaid vigu.

---

31. jaanuaril 2018 esitatud hagi – Saksamaa versus komisjon

(Kohtuasi T-53/18)

(2018/C 112/51)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Saksamaa Liitvabariik (esindajad: T. Henze ja J. Möller ning advokaadid M. Winkel Müller, F. van Schewick ja M. Kottmann)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 6. novembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/1995 säilitada Euroopa Liidu Teatajas viide harmoneeritud standardile EN 13341:2005 + A1:2011 „Kodumajapidamises kasutatava kütteõli, bensiini ja diiselkütuste maapealseks ladustamiseks kasutatavad termoplastsed statsioonarsed mahutid“ kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 305/2011 (ELT 2017, L 288, lk 36);
- tühistada komisjoni 6. novembri 2017. aasta otsus (EL) 2017/1996 säilitada Euroopa Liidu Teatajas viide harmoneeritud standardile EN 12285-2:2005 „Töökojas valmistatud terasest mahutid“ kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 305/2011 (ELT 2017, L 288, lk 39); ja
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide: põhjendamiskohustuse rikkumine

Esimeses väites toob hageja esile, et vaidlustatud otsused rikuvad ELTL artikli 296 lõikest 2 tulenevat põhjendamiskohustust. Vaidlustatud otsustes ei võetud seisukohta määruse (EL) Nr. 305/2011⁽¹⁾ artikli 18 lõike 1 kohase põhiküsimuse kohta, kas asjaomased harmoneeritud standardid vastavad asjakohases volituses sätestatud normile ja kas selle normi alusel saab tagada ehitistele esitatavate põhinõuete täitmise. Selle tulemusel ei saanud hageja ega Üldkohus hinnata, millistele olulistele õigusnormidele ja faktilistele kaalutlustele kostja tugineb.

2. Teine väide: määruse (EL) Nr. 305/2011 materiaalõigusnormide rikkumine

- Esiteks on vaidlustatud otsustega rikutud määruse (EL) Nr. 305/2011 artikli 17 lõike 5 esimese lõigu punkte 1 und 2. Vastuolus nimetatud sätetega näib kostja olevat jätnud hindamata, millisel määral vastavad asjaomased harmoneeritud standardid asjakohases volituses sätestatud normile. Selle tulemusel jättis ta tähelepanuta, et selline vastavus tegelikult puudub.
- Teiseks on vaidlustatud otsustega rikutud määruse (EL) Nr. 305/2011 artikli 18 lõiget 2 koosmõjus määruse artikli 3 lõigetega 1 ja 2 ning artikli 17 lõike 3 esimese lõiguga. Kostja on jätnud tähelepanuta, et vaidlusalused harmoneeritud standardid ei sisalda korda ega kriteeriume, et hinnata vastupidavuse ja stabiilsuse põhiomadustega seotud toimivust ning paakide vastupidavust purunemisele ja muljumisele, kui need paigaldatakse standardite kohaldamisalasse kuuluvatesse maavärinatest või üleujutustest ohustatud piirkondadesse ning seetõttu ei ole need standardid terviklikud kolme ehitustoodete olulist põhiomadust silmas pidades ja järelikult seovad nad ohtu ehitistele esitatavate põhinõuete täitmise.
- Kolmandaks tegi kostja hindamisvea, kui ta määruse (EL) Nr. 305/2011 artikli 18 lõiget 2 rikkudes keeldus tegemast hageja taotletud hoiatust Euroopa Liidu Teatajas avaldatud harmoneeritud standardisse.
- Lõpuks väidab hageja, et kostja tegi vaidlustatud toimingute teostamisel veel ühe hindamisvea, kui jättis rahuldamata hageja poolt teise võimalusena esitatud taotluse jätta Euroopa Liidu Teatajast välja viide asjaomasele harmoneeritud standardile, ja põhjendas seda viitega komisjoni arvates liikmesriikidel olevale võimalusele piirata ja keelata ehitustoodete turule lubamist.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. märtsi 2011. aasta määrus (EL) nr 305/2011, millega sätestatakse ehitustoodete ühtlustatud turustustingimused ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 89/106/EMÜ (ELT 2011, L 88, lk 5).

2. veebruaril 2018 esitatud hagi – Mahr versus EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)

(Kohtuasi T-58/18)

(2018/C 112/52)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Ramona Mahr (Viin, Austria) (esindaja: advokaat T. Rohrercher)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Especialidades Vira, SL (Martorell, Hispaania)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „Xocolat“ – registreerimistaotlus nr 14 335 574

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 6. novembri 2017. aasta otsus asjas R 541/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

---

5. veebruaril 2018 esitatud hagi – Endoceutics versus EUIPO – Merck (FEMIVIA)

(Kohtuasi T-59/18)

(2018/C 112/53)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Endoceutics, Inc. (Québec, Québec, Kanada) (esindaja: advokaat M. Wahlin)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Merck KGaA (Darmstadt, Saksamaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: hageja

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „FEMIVIA“ – registreerimistaotlus nr 13 148 986

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO teise apellatsioonikoja 27. novembri 2017. aasta otsus asjas R 280/2017-2

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista EUIPO-lt välja nii EUIPO kui ka Üldkohtu menetlusega seotud hageja kulud.

Väide

- Määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.

---

5. veebruaril 2018 esitatud hagi – Probelte versus komisjon

(Kohtuasi T-67/18)

(2018/C 112/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Probelte, SA (Murcia, Hispaania) (esindajad: advokaadid C. Mereu ja S. Saez Moreno)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada komisjoni 13. novembri 2017. aasta rakendusmäärus (EL) 2017/2065, millega kinnitatakse toimeaine 8-hüdroksükinioliini heakskiitmise tingimused, nagu need on sätestatud rakendusmääruses (EL) nr 540/2011, ning millega muudetakse rakendusmäärust (EL) 2015/408 seoses toimeaine 8-hüdroksükinioliini lisamisega asendamisele kuuluvate ainete loetellu⁽¹⁾ („vaidlustatud otsus“); ja
- mõista kõik käesoleva menetlusega seotud kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja väidab, et kostja on teinud ilmse hindamisvea ja rikkunud hageja kaitseõigusi ning õiguspärast ootust, kui ta võttis vastu vaidlustatud otsuse, millega jäeti rahuldamata hageja taotlus muuta 8-hüdroksükinioliini heakskiitmise tingimusi ning lisati see toimeaine asendamisele kuuluvate ainete loetellu.

Täpsemalt soovib hageja vaidlustatud otsuse tühistamist järgmistel alustel:

1. Hageja taotlus muuta 8-hüdroksükinioliini heakskiitmise tingimusi määruse (EL) nr 540/2011⁽²⁾ alusel jäeti rahuldamata.
  - Kaitseõigused: kostja ei ole andnud vastastikust eksperdihinnangut uute andmete kohta, mida hagejal lubati sõnaselgelt esitada 8-hüdroksükinioliini muutmise menetluse raames määruse 1107/2009⁽³⁾ alusel. Seeläbi jättis kostja hageja ilma õigusest esitada sobival ja tõhusal viisil oma seisukohad. Samuti lisas kostja 8-hüdroksükinioliini asendamisele kuuluvate ainete loetellu ilma, et ta oleks hageja esitatud uute andmetega põhjalikult tutvunud.
  - Õiguspärane ootus: kostja ei ole andnud vastastikust eksperdihinnangut uute andmete kohta, mida hagejal lubati sõnaselgelt esitada 8-hüdroksükinioliini muutmise menetluse raames määruse 1107/2009 alusel, kuigi ta sõnaselgelt teavitas hagejat sellest. Seeläbi rikkus kostja hageja õiguspärast ootust selle kohta, et tema esitatud uute andmete kohta annavad vastastikuse eksperdihinnangu kõik liikmesriigid.
  - Ilmne hindamisviga: teaduslikust vaatenurgast oli selge, et andmed olid puudulikud ja seetõttu aitaksid hageja esitatud uued andmed täita klassifitseerimise lünka. Kostja on teinud ilmse hindamisvea, kuivõrd ta ei arvestanud kõiki ajakohaseid teaduslikke ja tehnilisi teadmisi 8-hüdroksükinioliini kohta.
2. Rakendusmääruse (EL) 2015/408⁽⁴⁾ muutmise toimeaine lisamise osas asendamisele kuuluvate ainete loetellu.
  - Kaitseõigus/õiguspärane ootus/ilmne viga: asendamisele kuuluvate ainete loetellu lisamise nõuete järgimata ja kohaldamata jätmise määruse 1107/2009 punkti 4 osas: kostjal ei ole õnnestunud läbi viia kokkupuute hindamist, et tuvastada, kas II lisa punkti 4 erandit saab kohaldada toimeaine suhtes. Seetõttu rikkus ta määruse 1107/2009 kohaldatavaid sätteid, samuti hageja kaitseõigust/õiguspärast ootust. Lisaks on kostja teinud ilmse hindamisvea.

⁽¹⁾ ELT 2017, L 295, lk 40.

⁽²⁾ Komisjoni 25. mai 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 540/2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1107/2009 seoses heakskiidetud toimeainete loeteluga (ELT 2011, L 153, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009, taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 309, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni 11. märtsi 2015. aasta rakendusmäärus (EL) 2015/408, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1107/2009 (taimekaitsevahendite turulelaskmise kohta) artikli 80 lõiget 7 ja kehtestatakse asendamisele kuuluvate ainete loetelu (ELT 2015, L 67, lk 18).

7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Fränkischer Weinbauverband versus EUIPO (pudeli kuju)**(Kohtuasi T-68/18)**

(2018/C 112/55)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Fränkischer Weinbauverband eV. (Würzburg, Saksamaa) (esindajad: advokaadid L. Petri ja M. Gilch)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ruumiline ELi kaubamärk (pudeli kuju) – registreerimistaotlus nr 15 431 281

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 4. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 413/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b rikkumine.

---

5. veebruaril 2018 esitatud hagi – Verband Deutscher Alten und Behindertenhilfe ja CarePool Hannover versus komisjon**(Kohtuasi T-69/18)**

(2018/C 112/56)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hagejad: Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe, Landesverband Niedersachsen/Bremen und Hamburg/Schleswig-Holstein eV (Hannover, Saksamaa) ja CarePool Hannover GmbH (Hannover) (esindaja: advokaat T. Unger)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 23. novembri 2017. aasta otsus C(2017) 7686 final, mis käsitleb riigiabi SA.42268 (2017/E) – Saksamaa riigiabi, millega toetatakse sotsiaalbi andmist, ja SA.42877 (2017/E) – Saksamaa CarePool Hannover GmbH, ning
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide: menetlusõiguste rikkumine

ELTL artikli 263 teise lõigu tähenduses olulise menetlusnormi rikkumine seeläbi, et hoolimata suurtest raskustest faktilise ja õigusliku olukorra hindamisel, otsustas kostja mitte algatada ametlikku uurimismenetlust. Eeskätt menetluse kestus, kostja põhjenduste laad ja kostja käitumine riigiabi järelevalvet puudutava vaidlusaluse menetluse ajal kinnitavad suurte raskuste esinemist hindamisel, kas algatada ametlik uurimismenetlus.

2. Teine väide: ELTL artikli 296 teises lõigus ette nähtud põhjendamiskohustuse rikkumine

Olulise menetlusnormi rikkumine tuleneb ka sellest, et vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud ning ei vasta seetõttu ELTL artikli 296 teise lõigu nõuetele.

3. Kolmas väide: ELTL artikli 107 ja sellele järgnevate artiklite rikkumine

Rikutud on ka ELTL artiklit 107 ja sellele järgnevaid artikleid, sest kostja on ekslikult lähtunud eeldusest, et tegemist on olemasoleva meetmega. Vaidlusalused toetused on uued meetmed, mis vastavad riigiabi kriteeriumidele.

---

7. veebruaril 2018 esitatud hagi – Sonova Holding versus EUIPO (HEAR THE WORLD)

(Kohtuasi T-70/18)

(2018/C 112/57)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Sonova Holding AG (Stäfa, Šveits) (esindajad: R. Pansch ja A. Sabellek)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „HEAR THE WORLD“ – registreerimistaotlus nr 15 274 426

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 21. novembri 2017. aasta otsus asjas R 1645/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine.

---

8. veebruaril 2018 esitatud hagi – Itaalia versus komisjon

(Kohtuasi T-71/18)

(2018/C 112/58)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri ja *avvocato dello Stato* P. Gentili)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada teade avaliku konkursi korraldamise kohta EPSO/AD/339/17 – Administraatorid (AD 7) järgmistes valdkondades: 1) finantsmajandus 2) makromajandus; avaldatud Euroopa Liidu Teatajas 16. novembril 2017, nr 386 A.
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja põhjendab oma hagiavaldust seitsme väitega.

1. Esimene väide, et on rikutud ELTL artikleid 263, 264 ja 266, kuna komisjon on eiranud Euroopa Kohtu otsust kohtuasjas C-566/10 P ning Üldkohtu otsust liidetud kohtuasjades T-124/13 ja T-191/31, millega tunnistati õigusvastaseks keele valikut piiravad konkursiteated, mis lubavad avalike konkursside kandidaatidel valida 2. keeleks ainult inglise, prantsuse või saksa keele.
2. Teine väide, et on rikutud ELTL artiklit 342 ja määruse (EMÜ) nr 1/58, millega määratakse kindlaks Euroopa Majandusühenduses kasutatavad keeled (EÜT 17, 6.10.1958, lk 385; ELT eriväljaanne 01/01, lk 3) artikleid 1 ja 6.
3. Kolmas väide, et on rikutud EÜ artiklit 12 (nüüd ELTL artikkel 18), Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 22, EL artikli 6 lõiget 3, ametnike personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõikeid 2 ja 3, määruse nr 1/58 artikleid 1 ja 6, ametnike personalieeskirjade artikli 1d lõikeid 1 ja 6, artikli 27 lõiget 2 ja artikli 28 punkti f, kuna viidatud õigusnormid keelavad kehtestada Euroopa kodanikele ja institutsioonide ametnikele keelelisi piiranguid, mida ei ole üldiselt ja objektiivselt ette nähtud määruse nr 1/58 artiklis 6 osutatud kodukordades ja mida seni ei ole vastu võetud, ning kuna need õigusnormid keelavad selliste piirangute seadmise, kui see ei ole teenistuse huvides konkreetselt põhjendatud.
4. Neljas väide, et on rikutud EL artikli 6 lõiget 3, milles on sätestatud õiguspärase ootuse kaitse põhimõte kui põhiõigus, mis tuleneb liikmesriikide ühistest põhiseaduslikest tavadest.
5. Viies väide, et on tegemist võimu kuritarvitamisega ja konkursi korraldamise teadete olemust ja eesmärki puudutavate alusnormide rikkumisega, kuna komisjon seadis juba ette ja üldiselt piirangu, mis lubab 2. keele valida vaid kolme keele hulgast, mistõttu on ta tegelikult juba teate avaldamise ja vastuvõtutingimuste esitamise etapil ette rutates kontrollinud kandidaatide keeleoskust, mida tuleb aga teha hoopis konkursi käigus. Nii muutub keelteoskus määrava tähtsusega teguriks erialateadmiste asemel.
6. Kuues väide, et on rikutud ELTL artiklit 18 ja artikli 24 lõiget 4, Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 22, määruse nr 1/58 artiklit 2 ning ametnike personalieeskirjade artikli 1d lõikeid 1 ja 6, kuna nähes ette, et kandideerimistaotlus peab olema saadetud inglise, prantsuse või saksa keeles, ja kuna samas keeles saadab EPSO kandidaatidele konkursi käiku puudutavad teated, siis on rikutud Euroopa kodanike õigust suhelda institutsioonidega oma põhikeeles ning tegemist on selliste isikute järjekordse diskrimineerimisega, kes neid kolme keelt põhjalikult ei valda.
7. Seitsmes väide, et on rikutud määruse nr 1/58 artikleid 1 ja 6, ametnike personalieeskirjade artikli 1d lõikeid 1 ja 6 ning artikli 28 punkti f, ametnike personalieeskirjade III lisa artikli 1 lõike 1 punkti f ning ELTL artikli 296 lõiget 2 (põhjenduste esitamata jätmine), samuti on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet ja moonutatud faktilisi asjaolusid.

Selles osas väidab hageja, et komisjoni esitatud põhjendustes on moonutatud faktilisi asjaolusid, kuna millestki ei nähtu, et institutsioonide sees kasutatakse neid kolme keelt dokumentide kirjalikus tõlkes kõige rohkem; ühtlasi on tegemist sellise põhiõiguse ebaproportsionaalse piiramisega, mis keelab keelelise diskrimineerimise. Igal juhul on olemas vähem piiravaid meetmeid, millega saab tagada kiire kirjaliku tõlke institutsioonide sees.

---

6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Visi/one versus EUIPO – EasyFix (teabetahvel mootorsõidukitele)

(Kohtuasi T-74/18)

(2018/C 112/59)

Hagiavalduse keel: saksa

Pooled

Hageja: Visi/one GmbH (Remscheid, Saksamaa) (esindajad: advokaadid H. Bourree ja M. Bartz)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: EasyFix GmbH (Viin, Austria)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: hageja

Vaidlusalune disainilahendus: ELi disainilahendus nr 1391114-0001

Vaidlustatud otsus: EUIPO kolmanda apellatsioonikoja 4. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 1424/2016-3

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud ja apellatsioonikoja menetlusega kaasnevad kulud välja menetlusse astujalt.

Väited

- Määruse nr 6/2002 artikli 62 teise lause rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 62 esimese lause rikkumine;
- määruse nr 6/2002 artikli 25 lõike 1 punkti b rikkumine.

---

6. veebruaril 2018 esitatud hagi – MPM-Quality versus EUIPO – Elton Hodinářská (MANUFACTURE PRIM 1949)

(Kohtuasi T-75/18)

(2018/C 112/60)

Hagiavalduse keel: tšehhi

Pooled

Hageja: MPM-Quality v.o.s (Frýdek-Místek, Tšehhi Vabariik) (esindaja: advokaat M. Kyjovský)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Elton Hodinářská a.s. (Nové Město nad Metují, Tšehhi Vabariik)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „MANUFACTURE PRIM 1949“ sisaldav ELi kujutismärk – ELi kaubamärk nr 3 531 662

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 5. detsembri 2017. aasta otsus asjas R 556/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Määruse 2017/1001 artiklite 18 ja 58 rikkumine;
- määruse 2017/1430 artikli 10 lõike 3 jj ja artikli 19 lõike 1 rikkumine.

---

9. veebruaril 2018 esitatud hagi – AB Mauri Italy versus EUIPO – Lesaffre et Compagnie (FERMIN)

(Kohtuasi T-78/18)

(2018/C 112/61)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: AB Mauri Italy SpA (Casteggio, Itaalia) (esindajad: *barrister* B. Brandreth ja *solicitor* G. Hussey)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Lesaffre et Compagnie (Pariis, Prantsusmaa)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi taotleja: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk „FERMIN“ – registreerimistaotlus nr 10 999 613

Menetlus EUIPOs: vastulausemenetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 4. detsembri 2017. aasta otsus liidetud kohtuasjades R 2027/2016-4 ja R 2254/2016-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Määruse nr 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET